

RIBIČ

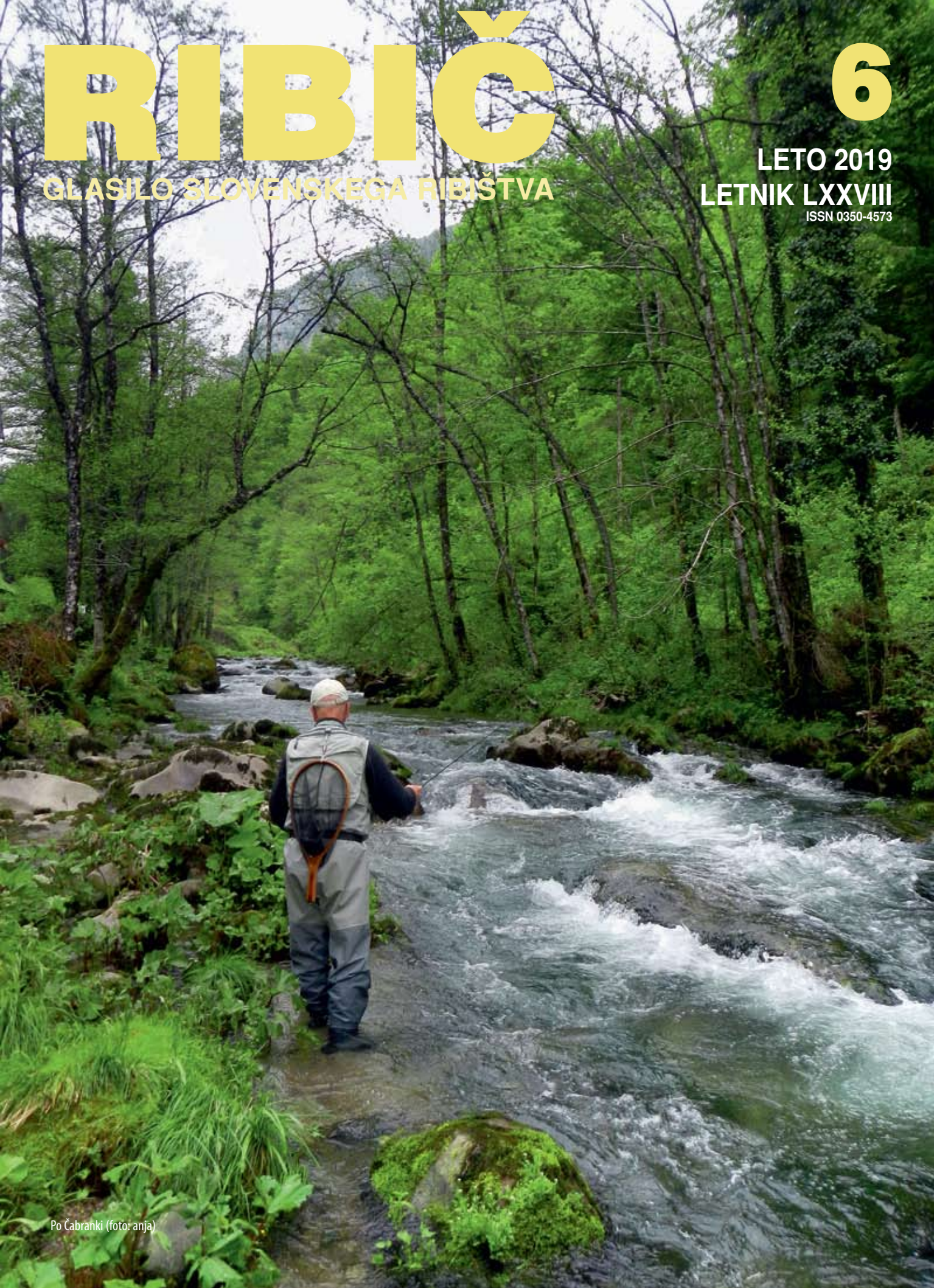
GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

6

LETO 2019

LETNIK LXXVIII

ISSN 0350-4573

BOJAN HORVAT PREPRIČLJIV NA »POKALU EU 2019«

Dober ulov na XVI. tekmovanju za ribiški Pokal EU v Podgradu

Po lepem prazničnem vremenu je na ribniku v Podgradu pri Gornji Radgoni potekalo tradicionalno prvomajsko 16. srečanje ribičev, kjer so posamezniki tekmovali v športnem ribolovu za Pokal EU 2019.

Omenjeno tekmovanje, ki je povezano s praznovanjem obletnice vstopa Slovenije v EU, s katerim smo začeli leta 2004 ob vstopu naše države v Unijo, poteka vsako leto 1. maja. Tokrat je na ribnik v Podgrad, kljub številnim prazničnim prireditvam in dogodkom, prišlo 13 ribičev s širšega območja severovzhodne Slovenije. To je vsekakor lepo število udeležencev, zato so bili lahko organizatorji iz RD Radgona, TE Gornja Radgona, zadovoljni. Poleg tekmovalcev je v Podgrad prišlo vsaj še desetkrat toliko radovednežev in navijačev, ki so se prav tako sladkali s pečenimi ribami in drugimi dobrotami. Mnogi so hrustljivo pečene postrvi, za katere so skrbeli Branko, Mirko in Silva, skupaj s krompirjevo solato z bučnim oljem odnesli domov za svoje družine.

V zanimivem štiriurnem namakanju

je 13 tekmovalcev ujelo 87 kg rib, ki so jih po tehtanju spustili nazaj v vodo. Med tekmovalci je bilo nekaj takih, ki niso ujeli ribic ali pa jih niso tehtali. Tokrat je kar prepričljivo slavil Bojan Horvat (15.240) iz Gornje Radgone, ki je tako ponovil lanski uspeh. Za njim sta se tokrat uvrstila someščan Dominik Vrzel (10.940) in Ivan Koban (9.500) iz Vadarcev. Pokale in medalje je podelil predsednik radgonskih ribičev Ivan Bolčina. Po končanem tekmovanju in krajšem „počitku“ so ob ribiškem domu zakurili še tradicionalni prvomajski ribiški kres, ki je privabil veliko obiskovalcev iz domačega Podgrada in Gornje Radgone ter širšega območje Pomurja in Slovenskih goric, pa tudi iz sosednje Avstrije.

Oste Bakal,
fotografija:
Oste Bakal

Ribiški pokal EU

Nove poti

Tone Pavček je v pesmi zapisal: « Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca. A če ne prideš ne prvič, ne drugič do krova in pravega kova, poskusi: vnovič in zopet in znova. » Stopam na utrjeno pot glasila Ribič, ki so jo Igor Holy in predhodniki tlakovali dvajset let. Prejšnji urednik mi je predal znanje in bogate izkušnje ter kanček majhnih skrivnosti, ki delo še obogatijo in glasilo vsak mesec dostavi-jo na vaš naslov. Ob tem lahko čutim počaščenost in hkrati izziv. Nadaljevati 80-letno tradicijo ni mačji kašelj, a, kot pravi Pavček, vztrajaj. Počaščena sem, da urednik verjame vame bolj, kakor bi si sama sploh upala. Dal mi je lepo popotni-co in znanje za ustvarjanje in negovanje glasila za prihajajoča leta.

Obenem bi se zahvalila tudi Uprav-nemu odbora RZS, ker verjamejo vame. Skupaj bomo pisali uspešne zgodbe.

Moji začetki v ribištvu so bili novinar-ske narave. Organizatorji splošnega tabora mladih ribičev, ki se je tisto leto odvijal na ribnikih Mačkovci, so me prosili, če bi pomagala napisati bilten in članek za naše glasilo in lokalni časopis. Ker pa moji prsti radi vihtijo pero (oz. v današnjih časih bi temu rekli, da hitijo po tipkovnici), sem vabilo sprejela. Takrat so me člani komisije za delo z mladimi sprejeli za svo-jo. Včlanila sem se v ribiško družino, opravi-la ribiški izpit in šla na zanimivo pot ribištva, po kateri stopam še danes. Kot profesorici slovenščine mi delo z otroki ni bilo tuje, verjela sem, da lahko na področju dela z mladimi pustim svoj pečat.

Glasilo Ribič je doživelo kar nekaj sprememb, pisci so ustvarili na tisoče besedil in vsaka številka priča o raznolikih aktivnostih ribičev, perečih težavah, s katerimi se spopadajo, dogajanjih v tujini in na koncu celoto zaključiti s kulinaričnim pridihom. To tradicijo bi rada z vami nadaljevala v prihodnje.

Kot doslej, vas bomo seznanjali o aktu-alni problematiki, dejavnosti Ribiške zveze Slovenije, dogodkih, usposabljanjih in taborih. Vesela bom tudi vaših prispevkov, najsi bo to novica o dogodkih v vaši ribiški družini, vabilo na druženje, zanimive prigode vaših ribiških dni, novih krajev, dejavnosti na področju dela z mladimi ali zgolj misli, želje, pobude. Vse to pa naj bo v prijateljskem, dobronamernem duhu, ki nas bo zbliževal, povezoval in ustvarjal zgodovino. Namreč, to je bistvo ribištva. Tkanje prijateljskih vezi, da bomo ustvarjali dobro, dali mladim dober zgled in skrbeli za naravo, ki še kako potrebuje nežno roko.

Veselim se sodelovanja z vami še naprej!

Nuška Božičnik,
vršilka dolžnosti
odgovornega urednika

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja

Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

Glasilo uredila:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
Egon Dolenc, Drago Ornik,
Boštjan P. Zagožen, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:

Člana:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Tehnično urejanje:
Jurij Koščak

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

SREČANJA

Dober ulov na XVI. tekmovanju za ribiški Pokal EU v Podgradu

Oste Bakal 162

BESEDA UREDNICE

Nove poti

Nuška Božičnik 162

OHRANIMO NARAVO

Perniško jezero

Milan Štraus 164

POGOVOR

Največja nagrada so zdrave ribe v zdravi reki

Lenart Levičar Bahtijari 169

Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 173

REPORTAŽA

Maldivi – ribiški raj

Danilo Bižal 174

RIBIŠKI INFORMATOR

Pravila o tekmovanjih v lovu krapov z obtežilnikom 177

SVETOVNA PRVENSTVA

V južni Afriki so med predstavniki 50 držav nastopili tudi Slovenci

Jože Šmejc 184

MEDNARODNA PRVENSTVA

Letošnji zmagovalec natečaja je Marijo Kozina s Hrvaške

Mag. Saša Erlih 186

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Trideset plus

Lenart Levičar Bahtijari 189

MLADI RIBIČ

Dan slovenskih ribičev obeleži tudi Jaka

Nuška Božičnik 192

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribolov ščuk in druženje gresta z roko v roki

Nace Nouvel 194

Dr. Tomaž Lavrič prejel nagrado Občine Domžale

Upravni odbor RD Bistrica Domžale 196

MUHARSKI KOTIČEK

Muharjenje in mentorstvo

Tomaž Modic 197

V SPOMIN

Boštjan Zupan

198

RIBIČI KUHAJO

Ribja lazanja, file postvri z lešniki, krema iz postvrih iker

Borut Jerše 199

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Perniško jezero

Perniško jezero je umetni zadrževalnik, zgrajen v letih 1967–1969 za izboljšanje kakovosti kmetijskih zemljišč in zmanjševanje obsega ter pogostosti poplav poselitvenega prostora Pesniške doline.

V naravi gre za dva jezera. Gornjega, ki je nastal s pregraditvijo Jareninskega potoka in spodnjega, nastalega s pregraditvijo Pesnice. Ločena sta z nasipom po katerem je speljana lokalna cesta, ki povezuje Vosek in Vukovje, sočasno pa lahko ta predstavlja tudi bodočo razmejitev različne namenske rabe tega vodnega telesa.

Geografski, hidrotehnični in hidrološki podatki

Perniško jezero ima status mokrega zadrževalnika z naslednjimi geografskimi, hidrološkimi in hidrotehničnimi podatki (ARSO):

- makro lokacija jezera: Občina Pesnica;

- povodje: Donavsko – Drava;
- Gornje jezero:
 - mikrolokacija: Vosek, Vukovje;
 - vodotok: Jareninski potok, Vukovski potok;

- prispevna površina jezera: 17,3 km²;
- površina jezera na minimalni obratovalni koti 245,90: 350.000 m²;

- površina jezera na obratovalni koti 249,00: 437.000 m²;

- površina jezera na maksimalni obratovalni koti 250,00: 675.000 m²;

- prostornina jezera na obratovalni koti 249,00: 675.000 m³;

- prostornina jezera na maksimalni obratovalni koti 250,00: 1.420.000 m³;

- kota dna temelja: 245,30;
- kota krone pregrade: 250,50;

- kota visokovodnega prelivnega objekta: 249,00;

- višina pregrade: 6,00 m;
- širina krone pregrade: 5,00 m;

- dolžina pregrade: 421,00 m;
- dolžina obale: 3.500 m;

- srednji letni pretok: 0,27 m³/s;
- ribje steze za prehod preko zajezitvenega objekta nima.

Spodnje jezero:

- mikrolokacija: Pernica;
- vodotok: Pesnica;

- prispevna površina jezera: 126,5 km²;
- površina jezera na minimalni obratovalni koti 246,40: 394.000 m²;

- površina jezera na obratovalni koti 249,00: 556.000 m²;

- površina jezera na maksimalni obratovalni koti 250,00: 617.000 m²;

Perniško jezero iz zraka (*Atlas okolja*)

- prostornina jezera na obratovalni koti 246,40: 1.550.000 m³;

- prostornina jezera na maksimalni obratovalni koti 249,00: 2.180.000 m³;

- kota dna temelja: 241,50;

- kota krone pregrade: 250,50;

- kota visokovodnega prelivnega objekta: 249,00;

- višina pregrade: 5,20 m;
- širina krone pregrade: 6,00 m;

- dolžina pregrade: 49,00 m;
- dolžina obale: 3.800 m;

- srednji letni pretok: 1,73 m³/s;
- ribje steze za prehod preko zajezitvenega objekta nima.

Namembnost in upravljanje ter vzdrževanje vodne infrastrukture jezera

Predpisana namembnost in možne rabe zadrževalnika:

- zadržanje - sploščanje visokovodnega vala Jareninskega in Vukovskega potoka ter Pesnice in s tem protipo-

Perniško jezero v prostoru Slovenskih goric (*Geopedia*).

plavna zaščita kmetijskih zemljišč ter poselitvenega prostora;

- bogatenje sušnih pretokov Pesnice;

- ohranjanje pestrosti in številčnosti domorodnih prostoživečih živali ter rastlin (naravni, ornitološki, ...rezervat);

- ribogojstvo;
- rekreacija s poudarkom na športnem (turističnem) ribolovu;

- podpora hitrejšemu razvoju gostinstva in turizma Občine Pesnica (razvoj ribolovnega in izletniškega turizma);

- namakanje manjših kmetijskih površin po predhodni uskladitvi z drugo splošno in posebno rabe vode ter razpoložljivih pretokov Pesnice.

Perniško jezero ima status grajene javne vodne infrastrukture in je vpisano v »Seznam obstoječe javne vodne infrastrukture za varstvo pred škodljivim delovanjem voda« (Uradni list RS, številka

Kakovost vode Vukovskega in Jareninskega potoka, Pesnice ter jezera

Vukovski potok izvira v gozdu Palički les (370 m.n.m.), Jareninski potok pa jugo-vzhodno od Šentilja (340 m.n.m.). Oba se po približno 9 km toka izlivata v gornje Perniško jezero (249 m.n.m.) in sta bila med letoma

Gornje Perniško jezero z dotokom Jareninskega in Vukovskega potoka.

63/06, 96/06) v upravljanju Ministrstva za okolje in prostor – Direktorata RS za vode, Sektorja območja Drave in Družbe za avtoceste RS, njegovo vodno infrastrukturo pa vzdržuje koncesionar VGP Drava Ptuj. Ti so v letih 2006 – 2008, zaradi gradnje odseka avtoceste Maribor – Lenart, trajno zmanjšali površino spodnjega jezera za 53.000 m², sočasno pa poglobili dno za cca. 1m na površini 185.000 m² jezera ter zgradili nov iztočni - prelivni objekt s sodobnejšo hidromehansko opremo.

Gornje jezero je bilo leta 1992 z Odlokom o razglasitvi naravnih znamenitosti na območju Občine Maribor (*Medobčinski uradni vestnik* 17/92) razglašeno za zoološki naravni spomenik. Iz Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana za območje občine Pesnica (*Medobčinski uradni vestnik* 13/02) pa je moč razbrati, da ima status ekološko pomembnega območja celotno Perniško jezero, kar ga lahko zadovoljivo štiti pred pretirano rabo njegove vode ter okolja za ekonomske, tehnološke in druge namene.

1966–1969 gradbeno preoblikovana v kanal trapeznega profila. Javno dostopnih podatkov o kakovosti njune vode ni. Iz bežnega ogleda 17,3 km² komunalno slabo urejenega in kmetijsko intenzivnega padavinskega območja zaključujem, da sta obremenjena z onesnaževali kmetijskega ter komunalnega izvora, zaradi neustrezne regulacije pa v sušnih mesecih občasno tudi presušita.

Pesnica izvira v Avstriji pri kraju Pesnica (nemško Pöbnitz, Pöbnitzbach, 300 m.n.m.) in vse do izliva v spodnje Perniško jezero (246 m.n.m.) teče po gradbeno povsem preoblikovanem koritu trapeznega profila. Rezultati analiz kakovosti vode, po »Oceni ekološkega stanja vodotokov za obdobje 2009–2015« Agencije RS za okolje, izkazujejo na vtoku v spodnje jezero naslednje stanje:

- biološki elementi (*fitobentos in makrofiti*): saprobnost: dobra, trofičnost: zmerna;
- biološki elementi (*bentoški nevretenčarji*): saprobnost: dobra, hidromorfološka spremenjenost: zmerna;
- kemijski in fizikalno-kemijski

elementi: BPK5: dobro, nitrati: zelo dobro, celotni fosfor: dobro, posebna onesnaževala: dobro;

- ekološko stanje: slabo.

Za Perniško jezero je dostopna vrsta podatkov o kakovosti vode. Moram pa ob tem poudariti, da gre za dve povsem ločeni jezери, ki sta med sabo povezani zgolj z kanalom. Agencija RS za okolje je spodnje jezero že leta 2007 vključila v Program spremljanja ekološkega in kemijskega stanja jezer v Sloveniji, gornjega pa prvič šele leta 2016. Iz zadnjih javno objavljenih poročil (2016, 2017) povzamem, da je v obeh jezernih ekološko stanje slabo. Izstopajo visoke koncentracije fosforja. Oba zadrževalnika sta obremenjena z hranili – organskimi snovmi. Zaradi plitkosti obeh jezer in visokih dnevnih temperatur vode prihaja poleti do intenzivnega cvetenja fitoplanktona, ponoči pa zaradi razgradnje propadajoče biomase do pomanjkanja kisika ter s tem posledično do pogina rib. Ti so pogosti, izstopajo pa leta 2008, 2010, 2013 in 2017, ko je poginilo kar nekaj deset ton rib. Problem je rešljiv. Nisem pa prepričan, da bi se z njegovim načinom reševanja strinjali vsi prisotni deležniki. Po osebnih zaznavah njihovih mnenj v medijih so namreč ti trenutno še na različnih bregovih, jezero pa medtem drvi v biološko uničenje. Zgolj spremljanje kakovostnih parametrov vode namreč še ne pomeni izboljšanje njenega stanja. Vodozbirno območje Pesnice, pa tudi Jareninskega in Vukovskega potoka, je preveliko za hitro ter celovito ekološko sanacijo in bi ob načrtovanju odvajanja in čiščenja odpadnih voda morali razmisliti tudi o nekaterih cenejših ukrepih dviga kakovosti jezerske vode, kot so:

- zabeleženje kritičnih točkovnih virov neposrednega padavinskega območja jezera, ki imajo velik vpliv na kakovost vode in njihova postopna sanacija (ureditev gnojišč, lokalne biološke čistilne naprave, prekatne greznice, ...);

- nadzorovana raba gnojevke in farmacevtskih sredstev v kmetijstvu in živinoreji;

- izbor hidrološko in geomorfološko primernih lokacij na Pesnici ter Jareninskem in Vukovskem potoku ter izgradnja prelivnih stopenj (ali malih zadrževalnikov) za mehansko usedanje plavajočih delcev ter povečano prezračevost vode;

- zasaditev malih zadrževalnikov z trstiko (*Phragmites communis*), vodolečevkami (*Lemna sp.*), ... za podporno biološko čiščenje obremenjenih voda;

Prelivni objekt gornjega jezera je še v funkcionalnem stanju.

Pregradni nasip med gornjim in spodnjim jezerom z Vukovskim dvorcem v ozadju.

- zasaditev golih kron regulacij vodotokov z drevjem za stabilizacijo brežin ter osenčenje struge;
- nadzorovano (ob povečanih pretokih) izpiranje usedline dna jezera (fosfor, dušik) z vleko prek talnega izpusta v Pesnico.

Smatram, da bi to lahko bili cenovno sprejemljivi in dolgoročno učinkoviti ukrepi k izbolšanju kemijskega ter ekološkega stanja vode Perniškega jezera. Seveda pa bi se o njih morala izreči limnološka stroka in jih finančno »požegnati« še politika.

Procesi zasipavanja akumulacijskega prostora jezera

Zabeleženi podatki o površini in prostornini Perniškega jezera niso več realni. Terenska zaznava stanja skozi čas več desetletij in vpogledi v dostopne zgodovinske ter obstoječe zračne in panoramske posnetke izkazujejo prisotnost intenzivnih procesov zasipavanja ter zmanjševanja površine in prostornine jezera. Z vidika vplivnosti količine dotoka suspendiranih snovi in njihovega nastanka znotraj akumulacijskega prostora pa bi jih razvrstili takole:

- stalni erozijski procesi na 17,3 km² velikem padavinskem območju Jareninskega in Vukovskega potoka ter 126,5 km² padavinskega območja Pesnice (intenzivno orno kmetijstvo, načrtno gozdarjenje, gradbeni posegi, plazovi, ...) in s tem spiranje kamenin, zemljin, ... ob hidrometeoroloških dogodkih (intenzivno deževje s poplavnimi vodami);

- erozijski procesi v pretočnem profilu korita Pesnice in Jareninskega ter Vukovskega potoka (erozija nestabilnega dna in brežin zaradi uničevanja obrežne vegetacije);

- gradbeni posegi v neposrednem obrežnem pasu jezera in pritokov (gradnja in vzdrževanje komunalne, vodne, ...infrastrukture) ter izcejajne komunalnih, živinorejskih in drugih odplak;

- tehnološki odpadki pretekle intenzivne vzreje rib (neizrabljena hranila, hidrirano apno, ...);

- valovanje (v primerih ekstremnih vetrov, nezakonite rabe čolnov na motorni pogon in skuterjev, ...) ter intervencijsko uravnavanja obratovalne kote jezera z erozijo brežin;

- organski odpadki rastlinskega in živalskega izvora (čezmerna razrast in odmiranje alg ter makrofitov, jesensko odpadanje listja, iztrebljanje rib, ptic in drugih vodnih organizmov, ...);

- čezmerno hranjenje rib pri športnem ribolovu;

- odmetavanje in naplavljanje komunalnih odpadkov.

Velik vpliv na prostornino in površino spodnjega jezera pa je v letih 2006 – 2008 predstavljala gradnja avtoceste Maribor – Lenart. Načrtovana je bila poglobitev dna s prečrpavanje cca. 185.000 m³ židkega mulja za pilotne stene novega nasipa. Dela sem z vidika njihovega vpliva na vzrejo rib sicer osebno spremljal, žal pa mi končnega poročila o uspešnosti tega posega v vodno telo ni uspelo pridobiti.

Površina spodnjega jezera je skoraj do polovice prekrita s sledovi intenzivnega cvetenja fitoplanktona.

Približne ocene letnega dotoka suspendiranih snovi na preseku izlivnega dela Jareninskega in Vukovskega potoka ter Pesnice (padec transportne sposobnosti vode) za izračun razpolovne dobe prostornine zadrževalnika nisem opravil. Mislim pa, da podatek ne bi bil ugoden in bodo tudi vodarji morali razmisliti o njegovi dolgoročni namembnosti, skrbeti pa bo moralo tudi ribogojce (ribiče), da se posledično pogini rib zaradi slabe kakovosti in pregrevanja vode ne bi pre pogosto pojavljali. Ne bo odveč, če ob tem ponovim pobudo o izgradnji več namenskih usedalnikov, ki bi lahko bili ekonomsko in ekološko učinkovit ukrep zmanjševanja transporta plavin v akumulacijski prostor jezera ter sočasno predstavljali tudi vpliven element naravnega čiščenja vode.

Ribe in ribištvo

Jareninski ter Vukovski potok sta izven aktivnega ribiškega upravljanja in zanj v uradnih evidencah ni podatkov

Spodnje jezero iz nasipa – pregrade gornjega jezera.

Z makrofiti bogato zaraščene brežine in otočki nudijo zavetje številnim vodnim pticam.

Debela plast naplavljenih organskih in komunalnih odpadkov na lovilnih grabljah iztočnega objekta temu okolju res ni v ponos.

o naseljenosti z ribami ter raki. Po izjavah domačinov so ti v njih prisotni, nihče pa mi ni znal povedati, kateri vrsti pripadajo. Tako vprašanje ostaja odprto do ihtioloških raziskav, ki bodo nujne za nadaljnjo ribiško upravljanje obeh potokov in gornjega jezera. Še predvsem, če bodo prisotna hotenja po naseljevanju izključno domorodnih vrst rib. Podatke o ihtiofavni Pesnice pa sem podrobno že predstavil v prejšnji številki Ribiča. Glede na število prisotnih tujerodnih vrst rib ti niso ohrabrujoči za bodočega ribiškega upravitelja spodnjega jezera.

Od samega nastanka Perniškega jezera je bila njegova sekundarna namenska raba ribogojstvo. Družba Ribe Maribor se je na njem ukvarjala z intenzivno vzrejo toplovodnih vrst rib in sicer na gornjem jezeru z vzrejo mladice, na spodnjem jezeru pa z vzrejo konzuma krapa (*Cyprinus carpio*), belega amurja (*Ctenopharyngodon idella*), belega tolstolobika (*Hypophthalmichthys molitrix*),

voljenja za gojitev rib za porabljanje, legitimno oskrbovale ribiške družine. Skozi ves ta čas pa je bila sporna vodna pravica. Družba si je po sklepih in sodbah sodišč (1969, 1971) sicer pridobila pravico koncesijskega značaja za nedoločen čas. Ko pa so 24. 06. 2004 uradno zaprosili za izdajo koncesijskega akta, jim je bila za gornje jezero izdana zavrnilna odločba. Spor med koncedentom in koncesionarjem se je v nadaljnjih letih poglobil do te mere, da so leta 2017 Ribe Maribor odstopile od nadaljnje rabe vode Perniškega jezera za vzrejo vodnih organizmov. Kakšna je današnja situacija ribiškega upravljanja jezera mi ni poznano. Iz osebnih terenskih zaznav je na jezeru prisoten neorganiziran (divji) ribolov, ne vem pa pod katero firmo in na čigav račun. Ni sicer v moji pristojnosti razsojati v tej zadevi, si pa dovolim glasno razmišljati o vključitvi Perniškega jezera v Spodnjedravsko ribiško območje – Pesniški ribiški okoliš. Ribiška družina Pesnica Lenart se je že izkazala z dobrim

sivega tolstolobika (*Hypophthalmichthys nobilis*) in soma (*Silurus glanis*), kot stranski proizvod vzreje pa so se pojavljale tudi velike količine srebrnega koreslja (*Carrasius gibelio*) in rjavega somiča (*Ameiurus nebulosus*), nekaj pa tudi ščuke (*Esox lucius*). Povprečna letna proizvodnja je znašala okoli 40 ton rib s katerimi so Ribe Maribor, ob pridobitvi do-

upravljanjem Radehove ter Trojiškega jezera in prepričan sem, da bi pod njihovim vodstvom tudi Perniško jezero zaživel kot objekt športnega ribolova. Seveda z velikimi napori in vloženimi sredstvi v:

- humano zmanjševanje populacij tujerodnih in naselitev izključno domorodnih oligoreofilnih ter limnofilnih vrst rib;
- vzpostavljanje ribolovnega režima, ki bo zagotavljal trajno varstvo domorodnih vrst rib in razvoj ribolovnega turizma;
- opredelitev lokacij in zaščito naravnih drstišč ter dogovorno uravnavo obratovalne kote gornjega in spodnjega jezera za vzpostavljanje ugodnih pogojev naravne reprodukcije rib;
- vzpostavitev tvornega sodelovanja z občino Pesnica, Direktoratom RS za vode, Društvom za opazovanje in preučevanje ptic ter drugimi zainteresiranimi deležniki pri nadaljnjih posegih v vodno telo in pri vzpostavljanju komunalne, naravovarstvene, turistične (izletniške), ... infrastrukture.

Rekreacija, gostinstvo in turizem

Neposredno ob Perniškem jezeru ni zgodovinskih (z izjemo propadajočega Vukovskega dvorca), rekreacijskih, gostinskih in drugih objektov, ki bi omogočali hiter zagon turizma. Ob obstoječi nedorečeni namembnosti jezera in že na oko slabi kakovosti vode pa tudi večje turistične prihodnosti nima. Sem pa prepričan, da bodo s podelitvijo vodne pravice do športnega ribolova lokalno pristojni ribiški družini vzpostavljeni pogoji razvoja ribolovnega turizma, v nadgradnji tega pa z iniciativo krajanov tudi pogoji razvoja gostinstva ter izletniškega turizma. Sočasno z ureditvijo predlaganih ukrepov ▶

Nov iztočni – prelivni objekt z hidromehansko opremo omogoča daljinsko upravljanje pregrade.

Tako se v letu 2006/2007 poglobljali dno in gradili nove nasipe jezera.

se bo, ob ustrezni podpori države, izboljševala tudi kakovost vode, mor-da tudi do statusa kopalne vode. Raba jezerskega prostora in z njo povezana gradnja infrastrukture ter organizacija športnih, rekreativnih in družabnih prireditev se bo širila. Število obiskovalcev – uporabnikov jezera in njegovega okolja bo z leti naraščalo, s tem pa tudi konflikti med naravo in poselitvijo prostora ter prisotnimi deležniki. Iz osebnih izkušenj razreševanja tovrstne problematike v slovenskem prostoru in izven si dovolim glasno razmišljati o potrebi priprave celovitega prostorskega načrta in akta upravljanja jezera ter vzdrževanja njegove vodne, komunalne, plovne, športne, ... infrastrukture. Gre za akt, ki na prisilni ali priporočljivi ravni predstavi pravice in dolžnosti prisotnih deležnikov v

času ter prostoru jezera in njihova ravnanja v normalnih ter izrednih razmerah. Le na ta način bo zagotovljena nova namembnost jezera in dinamičen razvoj prisotnih dejavnosti, zmanjševanje okoljskih škod ter nemoteno delo nosilcev vodnih pravic in drugih uporabnikov. Seveda pa časovno zahteven sprejem prostorskih aktov ne sme biti zavora podanim pobudam in iniciativi zainteresiranih deležnikov, da se z nekaj uradniškega dela ter finančnih vlaganj že danes pristopi k ureditvam kot so:

- postavitve osrednjega (*vstopnega*) informacijskega objekta s prostorskim prikazom jezera in njegovimi osnovnimi geografskimi ter hidrotehničnimi podatki;
- ureditev učne poti s predstavitev-nimi panoji prisotnega živalstva (*ptic,*

vidre, rib, rakov, školjk, dvoživk, ...) in rastlinstva ter postavitve opazovalnic za njihovo opazovanje in preučevanje;

- ureditev krožne sprehajalne poti z najnujnejšo urbano opremo (*klopi, koši za odpadke*);
- zasaditev drevesne zavese vzdolž golih brežin za osenčenje jezera in sprehajalne poti, umirjanje vetrov ter blaženje motečih hrupov iz območja ceste in železnice.

Zaključujem v prepričanju, da bom o Perniškem jezeru kaj več dobrega že kmalu lahko pisal.

Milan Štraus,
fotografije:
Milan Štraus

Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran.

Mladinski tabor RD Vrhnika

Mladi ribič!

Vljudno te vabimo na splošni mladinski ribiški tabor, ki bo 14., 15. in 16. junija 2019 pred ribiškim domom RD Vrhnika.

Na taboru se boste naučili spretnosti v lovljenju krapov in drugih krapovcev, ki živijo v ribniku ob ribiškem domu. Tabor bomo imeli pod šotori, pomagali nam bodo mentorji, ki poznajo skrivnosti talnega ribolova in ribolova s plovcem. Ob taboru bodo urejene sanitarije in veliko igrišče.

Cena, ki vključuje stroške namestitve in prehrane, znaša 45 evrov za mladince in 55 evrov za mentorja oziroma spremljevalca (starši ali skrbniki). Zaradi zagotovitve varnosti udeležencev je določena omejitev udeležencev, en mentor bo imel pod okriljem tri mladince.

S seboj imejte zdravstveno izkaznico in osebni dokument. Dejavnosti na vodi bodo potekale izmenično po skupinah (odvisno od števila prijavljenih). Vsak mentor bo odgovarjal za svoje varovance. S seboj prinesite ribiško opremo, ki jo

imate doma oziroma naj nas vaši starši ali skrbniki obvestijo, če je nimate, da jo bomo lahko zagotovili mi. Tisti, ki imate šotore doma, jih prinesite s seboj. Če jih nimate, nam to sporočite pravočasno. Prosimo tudi starše in mentorje, da na prijavnici posredujejo morebitna navodila za posebno oskrbo ali prehrano otroka (če jo ima), sicer bomo vse otroke obravnavali enako, med njimi ne bomo delali nobenih razlik.

Ribiška družina Vrhnika

Največja nagrada so zdrave ribe v zdravi reki

Francija Kolenca poznam kot zavzetega ribiškega čuvaja in pronicljivega ribiča. Poznanstvo sega v začetek devetdesetih let, ko smo ribiči pogosto zahajali v takratno ribiško trgovino Erom na Trubarjevi cesti v Ljubljani, pestro ribiško debato pa nemalokrat nadaljevali v bližnjem bistroju Pod košem. Dostikrat sva se srečala za vodo in pravzaprav se ne spomnim, da bi lovil na Ljubljani v revirju RD Vevče in me ne bi obiskal, preveril dovolilnico ali me vsaj pozdravil z nasprotnega brega.

Na bregovih Ljubljance je, opazujoč ribe in njihove navade, preživel nešteto ur. V želji, da bi čim bolj spoznal obnašanje in prehranske navade krapov, je na obrežjih znal presedeti tudi več ur hkrati. Z opazovanjem rib v vodi pod seboj se je naučil veliko koristnega, tudi takega, kar je očesu običajnega ribiča po navadi skrito. V devetdesetih je zelo rad lovil krape v Ljubljani z golj pozimi; v nasprotju s takrat zelo razširjenim mnenjem, da krap pozimi spi in se ne hrani. V tistem času sem njega in njegovega takratnega soribiča Igorja Briclja za potrebe članka, ki ga je pisal na to temo, na ribolovu spremljal s fotoaparatom in bil priča lepim ulovom. Vedeti je treba, da je takrat petkilogramski krap spadal med velike, da ne govorim o sanjskih desetkilogramskih. Zdajšnja ribolovna oprema pa je bila za tiste čase znanstvena fantastika.

Skupaj sva lovila le enkrat, in sicer na Trbojskem jezeru ščuke. Mislim, da nisva ujela nobene, se pa zato bolj spominjam dveh prepariranih, ki ju je imel na domači steni. Vsaj meter dolgi sta bili kot dokaz, da nekdo ve, kaj dela.

Od takrat je po Ljubljani preteklo že veliko vode.

Da bi Francija predstavil širši ribiški javnosti, sem razmišljal dlje časa. Kot po navadi pa je od zamisli do uresničitve po omenjeni reki pretekla še dodatna količina vode. Kakorkoli že, na lanskem lovu plenik na Gradiškem jezeru sva se končno dogovorila za pogovor. Oba sva se strinjala, da ga opraviva kar med ribolovom. RD Bistrica Domžale, katere član je (poleg RD Vevče), upravlja z več zanimivimi ribniki. Ribnik Plastenka pri Radomljah sva izbrala predvsem zato, ker tam nisem lovil še nikoli in bi si težko našel boljšega ribolovnega vodnika od Francija Kolenca.

Sredi novembra lani sva se ob sedmi uri zjutraj dobila v bistroju Pri vodnjaku v Radomljah, popila kavico in na hitro preletela ribolovno taktiko, čez pol ure pa sva že bila na bližnjem, v gozdiček umeščenem ribniku, ki je svoje ime najbrž dobil po istoimenskem obratu za predelavo plastičnih mas nedaleč stran. Franci nama je izbral mesto na skrajni desni strani, kjer je ribnik precej ožji kot

Franci Kolenc, dolgoletni ribiški čuvaj revirjev RD Vevče, vsestranski ribič in uspešen tekmovalec v lovu rib na morju.

V prijeten gozdiček umeščen ribnik Plastenka pri Radomljah je zanimiva in z ribami bogata voda v upravljanju RD Bistrica Domžale.

na sredini, zato za doseganje nasprotnega brega, ki velja za območje z največ ribami, niso potrebni dolgi meti.

Ribnik je sicer bogat z različnimi ribjimi vrstami, a ker so zadnje dni vsem, ki so lovili, ostale bolj kot ne suhe podmetanke, je bilo Francija nekoliko strah, da tudi naju nemara čaka enaka usoda. »Kot bi bila globoka zima, ne pa tole indijansko poletje!« je pripomnil. Nekoč je bilo v Plastenki tudi veliko linjev, zdaj pa jih je nekaj manj. Več je somov, pogosti so raki.

Dan pred ribolovom sem namočil nekaj briketov *The Source* in si pripravil krmo za polnjenje ploščatega krmilnika. Ponudbo mojega soribiča in sogovornika, da lahko uporabim njegovo krmo iz briketov Robin Red, sem zato s hvaležnostjo zavrnil. Da je dobra, nisem dvomil, vendar sem želel najprej poskusiti s svojo, če sem si jo že pripravil. Potem bi pa videl, kako in kaj.

In sva začela. Vabi sta poleteli proti nasprotnemu bregu, padli na dno in čakanje se je začelo, pogovor pa stekel.

Franci, praviš, da si čuvajsko službo opustil. Priznam, da mi to zveni nekoliko nemogoče, ali pač, saj delo čuvaja ni vedno najprijetnejše. Včasih imaš namreč opravka z ribiči, ki znajo biti tudi konfliktni in se težko sprizajzijo, da za vodo ne smejo početi vsega, kar si zamislijo. Aktivni ribički čuvaj si bil, pravzaprav, odkar te poznam in tega bo kmalu trideset let.

»Čuvaj v RD Vevče sem bil celih 30 let. Moraš imeti rad ribe in vodo, drugače, tega dela ni mogoče kakovostno opravljati. Z

po starem. Vztrajal pa sem tudi jaz in nikoli niso vedeli, od kod in s katerega drevesa jih opazujem. To jih je precej motilo.

Potem sem se osredotočil še na onesnaževanje, razne kanale, posege v vodo in podobno. Povezal sem se z odgovornimi, kar je bilo včasih precej zoprno in težko, a se je na koncu moj trud obrestoval, saj sem uspel z njimi vzpostaviti osebni stik. Skupaj smo rešili marsikatero neljubo okoljsko situacijo in ribam pomagali preživeti obdobje nizkih vodostajev, ko je voda osiromašena

za medsebojno dogovarjanje o tem, kar je na papirju, ni toliko časa. Pri neposrednem komuniciranju poteka vse hitreje in tudi učinkoviteje. Na papirju imamo namreč vse urejeno, praksa pa je nekaj drugega. Seveda je potrebno upoštevati predpise in se dogovarjati na formalni ravni, vendar pa osebnih stikov, ki zagotavljajo trenutno prilagajanje novim razmeram, ne smemo opustiti. Z marsikom sem odlično sodeloval in tega ni mogoče plačati. Največja nagrada so zdrave ribe v zdravi reki.«

V tridesetih letih se ti je prav gotovo nabralo precej takšnih in drugačnih dogodivščin in anekdot. Bi katero posebej omenil?

»Verjemi, da jih je veliko. Nimava pa zdaj zanje dovolj časa. Morda kdaj drugič.«

Prav. Pa mi povej, kakšen je dandanes odnos ribičev do ribolova in rib?

»Življenje je precej drugačno, dela se

Pogovor s Francijem Kolencem je potekal kar med ribolovom. Vsake toliko so ga za nekaj časa prekinile ribe na trnku.

večino ribičev nisem imel nikoli nobenih težav, te pravzaprav vseskozi povzročajo eni in isti. Moraš se odločno postaviti v bran ribam, pa tudi vodi in brežinam. Vsi ribiči imamo določene pravice in tudi dolžnosti, na katere se velikokrat pozablja. Ena od njih vsakega člana obvezuje, da opozarja na nepravilnosti, ki jih je zaznal. Žal pa je tako, da jih, če tako rečem, deset opazuje in molče tolerira nedovoljeno početje, potem pa so pogosto največji kritiki slabih razmer, ki iz tega izvirajo.

Po mojih izkušnjah ga najpogosteje »pihne« kakšen dnevnica, žalostno pa je, da se med kršitelji včasih pojavi tudi kdo od članov družine. Vendar pa je krivolova iz leta v leto manj, vsaj kar se mladih tiče. Upam, da ne zaradi tega, ker v glavnem »telefonarijo« in jih narava ne zanima več toliko, kot je nas.

Ker sem prebil cele dneve za vodo, videl marsikaj in imel pogum o tem tudi kaj povedati, so me vodilni v družini predlagali za ribiškega čuvaja. Začetki so bili vse prej kot lahki. Sploh nekateri starejši ribiči so bili navajeni za vodo početi vse, kar se jim je zazdelo, zdaj pa se je našel nek mulec, da jih bo kontroliral. Ko so me zmerjali in se jezili, sem jih le poslušal in vztrajal pri svojem. Z večino nikoli ni bilo težav, nekateri pa so še naprej trmasto vztrajali

s kisikom in podobno. To so za ribe zelo nevarna stanja. Pred leti smo na primer v velikem poginu zaradi pomanjkanja kisika v vodi na dolžini 5 km samo sulcev pobrali 189 kosov. Marsikdo nam je šel naproti potem, ko sem navezal z njim pristen stik in mu pojasnil, za kaj pri neki situaciji pravzaprav gre z vidika ogroženosti rib. Potem so velikokrat uskladili postopke tako, da so bile ribe čim manj ogrožene.

Eden največjih razbremenilnikov meteornih voda Ljubljane je v Fužinski luknji (velik tolmun, op. ur.). Mesto še vedno nima ločenega sistema za meteorne in fekalne vode, in ko se ob nalivih obstoječi sistem preobremeni, višek steče v Ljubljaničo. Problem je predvsem poletni, ko se voda pregreje in ogromna količina z organskimi snovmi obremenjene vode priteče v reko. Zadnji štiri pogini so se zgodili ravno zaradi tega. Meril sem vsebnost kisika in ponoči je vrednost padla pod 3 mg na liter vode, vemo pa, da je nižje od 4,5 za salmonide že zelo nevarno.

Težave so se pojavljale tudi z uravnavanjem nivoja vode v reki, pri čemer ima veliko vlogo tisti, ki uravnava zapornice. Včasih je vode preveč in drugič premalo. Če voda močno upade, ostanejo na suhem tako ikre kot mladice.

Pogosto je potrebno hitro ukrepanje in

bolj kot ne od zore do mraka. Nahrbtnik, škornji, stolček in klobuk - tega ni več. Družina, majhni otroci in služba mnoge toliko okupira, da jim za ribolov zmanjka časa. Vendar z veseljem ugotavljam, da je ribolov pri nekaterih prava družinska zadeva in lovijo vsi skupaj.

Po drugi strani pa se niti ni veliko spremenilo. Tisti, ki imajo namen ribe jemati, to še vedno počnejo, ne glede na pravila. Na drugi strani pa je vse bolj uveljavljen način ujemi in izpusti, okoli katerega se precej krešejo mnenja. Nekateri namreč menijo, da gre zgolj za izživljanje nad ribami. Se strinjam, da nekaj tega drži, a tudi imeti psa v 4. nadstropju bloka cele dneve zaprtega ni ravno humano. Mislim, da 20 % naravovarstvenikov zares dela veliko in kot se od njih pričakuje. Ostali pa, kakor sem ti enkrat že povedal, živijo v urbanih središčih z vsemi prednostmi modernega življenja in se v prostem času odpravijo v naravo učiti ljudi, kako naj živijo na prvinski način. Takšnih »strokovnjakov« imamo pri nas preveč. Danes je žal tako, da imajo vsi vse pravice na tem svetu, dolžnosti in odgovornosti pa nobene. Demokracija je dobrodošla, vendar jo večina zlorablja in misli, da lahko zdaj počne karkoli. Država na drugi strani zahteva od nas koncesionarjev, da vzorno skrbimo za

njeno premoženje. Nekateri pravilniki so napisani, kot bi bilo vse idealno. Močno dvomim, da je tisti, ki je pisal osnutek pravilnika o čuvajski službi, ki služi kot podlaga za izdelavo pravilnika, s katerim ribiška družina operira, bil kdaj čuvaj. Morda v nekem pravljicnem svetu, v katerem bi družine imele neomejeno število dobro plačanih čuvajev, celotno logistiko, ogromno finančnih sredstev, predvsem pa pristojnosti. Na žalost živimo v svetu, v katerem ima vsak, ki izigrava sistem samo

Povej, ali še plezaš po drevesih?

»Ne, ne, nič več. Takrat sem bil mlad, vpiljal sem znanje in se učil, kaj ribe počnejo in kako. Nikoli mi ni bilo žal vseh dolgih ur, ki sem jih preživel pri opazovanju rib, predvsem krapov, saj sem veliko videl in se veliko koristnega naučil.«

Kakšna pa je Ljubljana zdaj, če jo primerjaš s tistim časom?

»Lipani ni več toliko. Takrat so zelo radi pobirali muhe, ker je bilo dno

vse posekalo in poravnalo - naredile so se, kot jim pravim bob steze, je prispevalo k temu, da ima reka danes nekoliko spremenjen značaj s precej hitrejšim tokom kot nekoč. Zdaj pridrvi velika količina vode, devastira vso naravno brežino; novinarji potem razpravljajo, kako se vodotokov ne vzdržuje, kar seveda ni res; čez 14 dni pa je že suša, ker vsa voda odteče. Ni več poplavnih območij in to je precej spremenilo naravo. Je pa reka še vedno lepa in lahko suvereno trdim, da je, v primerjavi z nekaterimi drugimi rekami pri nas, prava ribogojnica, polna kapitalnih rib vseh vrst. In to bogastvo mi je bilo pred 30 leti dano v čuvanje. Danes pa je žal več vredno zapisano na papirju kot dejansko delo na terenu.

Težava je tudi fizično onesnaževanje z razno embalažo, kar je na pogled zelo grdo. Težavo s plastično embalažo in pločevinkami bi lahko ustrezno rešili podobno kot na Hrvaškem, kjer se pločevinke in plastenke odkupujejo, ljudje pa jih z veseljem pobirajo. Marsikdo bi si na ta način našel pošten vir zaslužka in morda ne bi počel neumnosti, obenem pa bi očistili naravo. Izpostavil bi še nas ribiče, ki za vodo marsikaj prinesemo, odnesemo pa ne vedno. Ko koga na to opomniš, žal so med njimi tudi taki, ki bi drugim morali biti vzor, je huje kot bi mu vzel 1000 evrov. V ribiških družinah smo dolžni sprejemati v članstvo prav vse po vrsti, kar tudi ni dobro. To mnogi izkoriščajo in se selijo iz družine v družino, ne opravijo obvezno število delovnih ur in podobno. Kot družba nazadujemo. Manjka avtoritete in spoštovanje le-te.«

Znova je imel Franci prijem manjšega krapa. Po krajšem utrujanju se je snel. In spet svoja ostala brez. Bistveno pa je, da so ribe aktivne in se vsake toliko upogne palica, četudi le za kratek čas. Franci je napolnil krmilnik in ponovil met. Vmes naju je obiskal ribič s sosednjega ribolovnega mesta. Pred časom se je na najinem mestu dobro nalovil. Tokrat je ujel le eno ribo; mopedista, kot se je izrazil. Izmenjali smo nekaj ribiških fraz, ali kaj dela in na kaj ter imeli malo daljši pogovor o priboru za ribolov s krmilnikom in o njegovi primernosti za to vodo, kjer lahko prime tudi krap krepko nad desetimi kilogrami.

Kaj pa najraje loviš? Za muharjenje si povedal, da si začel z vodno kroglico?

»Ja, potem sem nekoč opazoval nekega možakarja pri pravem muharjenju. Lovil je šarenko pod vejami. Tako sem se navdušil, da sem pri Slugi kupil Berkeleyevo muharico in nekaj umetnih muh, pri Keržiču v Kranju pa muharsko kolesce. Potem sem poln »znanja« poskušal na Tržiški Savi. Ujel seveda nisem nič, ker nisem mogel muhe vreči dlje kot 5 ali 6 m; še največ jih je končalo na vejah. Takrat sem ugotovil, da pri muharjenju ne gre nič na silo, da morata biti palica in vrvica usklajeni. Pilil sem in pobiral znanje kjerkoli sem ga lahko in danes se lahko brez lažne skromno-

Ribe so kar dobro delale. V glavnem krapu in ena babuška.

pravice, čuvaji pa imamo samo obveznosti in dolžnosti - ker tako pač piše. To pa je seveda moje osebno mnenje, gledano skozi oči nekoga, ki je 30 let opravljal čuvajsko službo.«

Medtem je Franciju prišla že tretja riba, se zapletla v grmovje na nasprotni strani in se snela oz. utrgala predvrvoico tako, da je Franciju ostal le krmilnik.

Vidim, da ti ribe dobro delajo. Ta prijem je bil sedaj že tretji. Ali ima s tem kaj opraviti dejstvo, da loviš v neposredni bližini nasprotnega brega?

»Mislim, da bolj tale »futrček« (pokaže na vedro s krmom), ki sem ti ga prijateljsko ponudil. Pri krapih je zelo pomembno, s čim jih krmiš. Leta in leta sem praktično prevelil po drevesih in opazoval njihovo vedenje. Tri četrtine vsega, kar so vsesali v usta, so izpihnili nazaj ven, ker je bilo neužitno. Drugače pač ne morejo, ker poskušajo z usti. Vedno je potrebno proučiti trenutne razmere na vodi, pa recimo pH vode; na eni strani je lahko povsem drugačen kot na drugi. Če je na dnu pH 6 in ima tvoji bojli enako vrednost, potem je za krapa kot črna nalepka na črnem zidu. Ga ne zazna in zanj ne obstaja. Pobere ga le, kadar ga vidi.«

tako zapacano in bentosa skoraj ni bilo, obraščenost obrežij pa je bila gosta. Voda je danes veliko bolj čista, bentos pa predstavlja toliko hrane, da lipani le ležijo na dnu in zgolj odpirajo usta. V preteklosti je bilo nekaj večjih poginov, potem pa se je z vložki, ki smo jih bili dolžni vzeti od ZZRS, spremenila osnovna forma lipana iz Ljubljane. Tu pa tam še vedno lahko najdemo ljubljaniškega, a so precej redki. Zaradi velikosti jim pravim kar podusti. Nekoč sem ujel 61 cm dolgega na prelivu Grubarja v Ljubljano. Bilo je 1. aprila in na mali »džigec« sem lovil postrv. In je prijel. Pokojni Mate Balerin mi je posodil meter, da sem ga izmeril in izpustil nazaj. Ko se je stalež lipana le nekoliko opomogel, pa je prišla druga nadloga. Kormorani. Kljub dejstvu, da je drst lipana v Ljubljani izjemno produktivna in lahko jeseni vidimo ogromno število lipančkov dolžine 15–18 cm, jih preživi le malo, saj jih kormorani čez zimo popolnoma potolčejo. V zadnjih 15 letih so naredili svoje in to je prava groza. Lipan se žal ne zna dobro skrivati, zato je bolj kot ne lahek plen. Le malokateremu uspe zrasti vsaj do 40 cm.

Odvzem gramoza iz Save, ki je prej zavirala tok Ljubljane, številni posegi v zgornjem delu, tudi na pritokih, kjer se je

sti pohvalim, da muharjenje in muharski met dobro obvladam. V bistvu sem se dobro izučil v vseh ribolovnih tehnikah, od plovčkanja, vijačenja, muharjenja pa vse do ribolova na morju. Pridobljenega ribolovnega znanja ne skrivam, temveč ga rad delim z drugimi. Se pa nekaterih stvari ni mogoče naučiti od drugih, do njih mora vsak ribič priti sam z delom, vztrajnostjo in vedoželjnostjo. Vedno se je potrebno prilagoditi razmeram na vodi. Nekaj malega je sreče, glavino pa predstavlja sposobnost prilagajanja trenutnim razmeram, znanje in izkušnje. Krap recimo vedno »dela«, toda ne vedno na dnu. Večino časa namreč preživijo v termoklini. Način prilagoditve ribičev temu dejstvu

Kako pa si pravzaprav začel loviti krape pozimi?

»Pred tem sem v Ljubljani pozimi vztrajno lovil na plovček in z dolgo navezo ter kosom kruha za vabo le klene in ni bilo tako hudega mraza, ki bi me zadržal doma. Bil sem kar uspešen. Nekega ledeno mrzlega jutra sem se po službi odpravil loviti v neko zatišje in kar naenkrat se je pred menoj obrnil krap. Temperatura v Ljubljani je bila tisti dan -14 °C! Če bi takrat to komu omenil, bi bil prav gotovo deležen posmeha. Nisem imel polarizacijskih očal, sem pa zato precej dobro videl. Približal sem se drevesu ob vodi in previdno pogledal vanjo. Tam pa vse polno krapov. Seveda sem takoj poskusil in uspel ujeti enega

če pa sem s pomočjo plovčka vabo vlekel čisto počasi po dnu, je kakšna prijala na »francoza«. Mrena je sicer mrena, ni pa nujno, da tako ravna povsod. Nekoč sem v Grubarjevem kanalu videl veliko mreno s prsnimi plavutmi velikosti moje dlani. Poleg nje je bila precej manjša potočnica, ki sem jo ocenil na 45 cm, imela pa jih je 60. Kako dolga je torej bila mrena, sem se spraševal. Grubarjev prekop ima hudourniški karakter zaradi zapornic, ki jih lahko le odprejo ali popolnoma zaprejo. Pospešen je, kot sem že dejal, celoten tok Ljubljanice, ker so vse obrežno rastje od Cukrarne do špice (stičišče vode Ljubljanice in vode Grubarjevega prekopa, op.p.) odstranili in naredili bob stezo. Ko sem še hodil v šolo, je bilo

Franci je lovil s ploščatim krmilnikom, polnilo so bili razmočeni briketi Robin Red. Vaba na trnku briket je bila velikosti 8 mm.

Sredi devetdesetih: Franci Kolenc z lepim, približno 15 kg težkim luskarjem iz Ljubljane. V tistih časih je marsikdo lahko samo sanjal o takšnih ribah.

je uporaba dvignjene naveze (Zig Rig), s katero velikokrat lovim tudi sam, včasih tudi povsem brez krmiljenja, zgolj z vabo na trnku, vendar na pravi globini oz. višini od tal. Kadar pa krmim, uporabim brikete. Kakšen, ki krapom uide, pade na dno in tako lahko kasneje poskusim z lovom še tam. Opazovanje vedenja in navad krapov v Ljubljani, večinoma pozimi pa vse do prvih pomladnih dni, mi je prineslo veliko koristnih informacij.

Na večdnevne ribolove krapov pa ne hodim. Preveč je vse opreme, ki jo je potrebno jemati s seboj, jo zlagati, prelagati, prati, sušiti. Za to so potrebni pravi pogoji, drugače je prava muka. Ni pa mi težko sedeti na špičastih skalah ob morskem obali tudi celo noč, če je potrebno. Na morju veliko lovim kar na svoj kraparski pribor. Po vsakem ribolovu vse lepo operem in ni nobenih težav. Veliko tudi tekmujem v morskem ribolovu, sem član kluba Solinar iz Strunjana. Osvojil sem veliko pokalov in medalj na raznih prvenstvih, mednarodnih pokalnih tekmovanjih, najljubše pa mi je zagotovo srebro iz svetovnega prvenstva leta 2004 na Portugalskem. Osvojil sem ga kot član Slovenske reprezentance v ribolovu iz zasidranega čolna, za katero sem nastopal kar nekaj let.«

trikilogramskega. Včasih je tak krap nekaj pomenil. Doma sem o doživetem povedal očetu pa mi seveda ni verjel.

Ugotovil sem, da imajo krapji zelo radi, če v kose kruha umešam vaniljev sladkor. Daš ga na sredo kruha in stisneš na trnek. Sladkor se v vodi počasi topi in deluje navzven. Krapov sem ujel vedno več, vest o tem pa se je tudi po zaslugi mojega očeta širila med ribiči. O mojih uspehih je povedal nemu, ta drugemu in tako naprej. Naslednje leto bi lahko na »mojem« mestu položili asfalt, tako je bilo vse potepnato. Ampak tudi krapji so se zaradi okrepljenega lova nanje umaknili na varno mesto, kamor se drugi ribiči niso upali, jaz pa sem bil dovolj mlad in zagnan, da sem jim sledil.

Skratka, nekateri ribiči so prvega januarja tradicionalno lovili ščuko, jaz pa krape. Bilo je zares fino. Sicer pa sem lovil vse ribe, le krape zgolj pozimi. Nekaj časa zgolj mrene, pa zgolj na vodni mah in podobno. Vsemu sem želel priti do dna.«

Ker sva že pri mrenah, kako pa je z njimi v Ljubljani?

»Verjetno jim voda odgovarja, saj je stanje odlično in jih je veliko. Običajno pozimi, ko so v tistih velikih luknjah, sem ujel tudi 80 cm dolge. Na klasični ribolov z obtežilnikom na dnu jih je bilo težje loviti,

povsem drugače. Je pa Ljubljana težka ribolovna voda, to je potrebno povedati. Ribič kljub kopici rib v vodi lahko odide domov s suho podmetalko.«

Naj te vprašam, ali bereš Ribiča in kakšen se ti zdi? In morda še kaj o t.i. socialnih mrežah, kot so Facebook in podobne? Jih uporabljaš? Kakšno je tvoje mnenje o e-čuvaju, e-dovolilnicah?

»Ribiča rad pogledam in prebiram, saj vedno najdem kaj zanimivega. Nanj sem bil eno leto naročen tudi, ko nisem bil član ribiške družine. Poznam nekaj izdajateljev in vem, koliko truda je potrebno za kakovostno revijo. Nekateri so mnenja, da je Ribič na nek način vsiljen. Ti isti pa bi v njem radi objavljali svoje fotografije s kapitalnimi ulovi. A za to je pa v redu?

Kar se tiče Facebooka, sam ga sicer ne uporabljam, opažam pa, da se nekateri zelo radi hvalijo. To samo po sebi ni sporno, a objavijo po mojem mnenju preveč podatkov. Kako, kje, kaj in na kaj. Inteligentni pokvarjenci tako pridejo poceni do dobrih informacij. Potrebno se je zavedati, da lahko ekipa dobrih ribičev v kratkem času polovi veliko sulcev. Torej, vsega res ni potrebno objavljati na družbenih mrežah. Pred leti sem naletel na skupino, ki je bolj od mene vedela, kakšen urnik imam v službi in so se po njem ravnali. To je trajalo, vse dokler mi

Franci in Igor Bricelj med lovom krapov v vevški Ljubljanici pred približno četrto stoletje

Med utrujanjem zapet krap na Ljubljanici v Vevčah sredi devetdesetih

niso v službi čez noč spremenili urnika in smo se srečali. Takih zgodb imam veliko.

Glede e-letne ribolovne dovolilnice in e-čuvaja lahko povem, da gre za krasno zadevo. Kot čuvaj in vodja čuvajske službe v RD Vevče sem imel opravka z e-čuvajem, ki mi je omogočal kompletan pregled nad dogajanjem za vodo, vso potrebno statistiko obhodov in preverjanj, nobenega pisanja poročil. Na koncu leta pa le z dvema klikoma pokažeš državi, kaj je čuvajska služba počela med letom.

Z e-letno ribolovno dovolilnico sem se prvič srečal letos pri obnovi članstva in mi je zelo všeč. Slišim pa tudi negativne komentarje, predvsem okoli mogoče zlorabe pri osebnih podatkih, izvajanju represije s strani čuvajev in podobno. Mislim, da gre za pretirano bojazen, saj so bili osebni podatki prodajalcu ribiških dovolilnic že

do sedaj na voljo. Pa v banki, pošti in tehničnih pregledih in drugod. Če je pri kontroli vse v redu in ribič lovi v skladu s predpisi, mi lahko verjamete, da čuvaji nimajo prav nobenega razloga izvajati nanj kakršnega koli pritiska. Mislim pa da vem, v katerem grmu tiči zajec, a o tem ne bom javno razglabljal.«

Franci, hvala ti za ta razgovor in seveda tudi za ribolov na tem lepem ribniku. Veliko uspeha pri ribolovu in sicer in se vidiva kje za vodo.

Za konec

Če kje čas zares hitro beži, je to prav gotovo pri ribolovu. Vsaj nam ribičem se tako zdi. Kot bi mignil, se je dan prevesil v popoldan. Okoli pete ure sva pospravila in končala, ko pa sva prispela do avtomobilov,

se je že zmračilo. In ohladilo. Ribolov je bil dober, Franci pa je pripomnil, da je Platenka po navadi bolj radodarna. Ker je bil ribolov v prejšnjih dneh zelo slab, sva bila na koncu oba zadovoljna z izkupičkom. Celo jaz sem uspel ujeti nekaj krapov. Predvsem sem bil zadovoljen, da sem končno opravil že pred leti zamišljen pogovor z mojim dolgoletnim ribiškim znancem za namen našega glasila. Seveda je toliko let v ribištvu, kot jih šteje moj sogovornik, nemogoče zaobjeti na nekaj straneh, ki so na voljo. Pa vendar upam, da sem bil kolikor toliko uspešen. Ne bom pa pozabil na številne anekdote in doživetja dolgoletnega ribiškega čuvaja, za katere tokrat ni bilo ne časa ne prostora. Bo pa kdaj v prihodnje.

Lenart Levičar Bahtijari,
fotografije: *Lenart Levičar Bahtijari*
lenart.bahtijari@t-2.net

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

2019	●	☽	○	☾																											
JUNIJ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
SALMONIDI	○	○	○	○	○	◐	◑	◒	◓	◔	◕	◖	◗	◘	◙	◚	◛	◜	◝	◞	◟	◠	◡	◢	◣	◤	◥	◦	◧	◨	◩
CIPRINIDI	△	△	△	△	△	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
2019	●	☽	○	☾																											
JULIJ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
SALMONIDI	○	○	○	○	◐	◑	◒	◓	◔	◕	◖	◗	◘	◙	◚	◛	◜	◝	◞	◟	◠	◡	◢	◣	◤	◥	◦	◧	◨	◩	
CIPRINIDI	△	△	△	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULUV ◐ SREDNI ULUV ○ SLAB ULUV CIPRINIDI ▲ DOBER ULUV ▲ SREDNI ULUV △ SLAB ULUV

Maldivi – ribiški raj

Zima je za nas ribiče čas, ko imamo še najmanj možnosti za kakšen pravi ribolov, saj je večina rib v lovopustu, pa tudi nizke temperature in kratki dnevi nam niso ravno v veliko spodbudo. Morda malce preganjamo sulce in kakšne belice, z mislimi pa smo že v spomladanskih toplih mesecih, ko se temperature pričnejo dvigati, odpre pa se tudi sezona ribolova na večino salmonidov in belic.

Je pa zima vedno pravi čas za ribolov v kateri od dežel, ki so bliže ekvatorju in jih v tem času greje toplo poletno sonce. Malce pustolovskega duha, malce varčevanja ter dobra družba in že si lahko privoščimo kakšen uspešen in nepozaben ribolov. Še najprimernejši so cilji v Indijskem oceanu ali Karibskem morju, kjer večinoma ni potrebnih nobenih dragih cepljenj ali ekstremno dolgih potovanj. Pogumnejši se seveda lahko odpravijo tudi malce dlje, na Kiribate, v Polinezijo, na Velikonočne otoke, v Avstralijo, pa še bi se kaj našlo.

V zadnjih letih so eden izmed bolj priljubljenih ciljev ribičev tudi Maldivi, država ki se razteza sredi Indijskega oceana, jugozahodno od Indije in Šrilanke v smeri ekvatorja. Sestavlja jo 20 atolov z okoli 2000 manjšimi otoki, od katerih jih je naseljenih samo 218.

V prid obisku te dežele so tudi sorazmerno nizke cene letalskih vozovnic, ki se v zadnjem času gibljejo že od 500 evrov naprej s poletom z Brnika. Naročniki informacij spletnega portala IZLET NA DLANI in BERT PO SVETU, ki dnevno dobivajo novice o vseh ugodnostih pri nakupu letalskih vozovnic, lahko potujejo celo pod to ceno.

Poleg kristalno čistega morja, neskončnih koralnih grebenov, peščenih plaž ter s palmami in drugo bujno vegetacijo poraslih otokov pa najbolj razveseljuje dejstvo, da je tu morje neverjetno bogato z različnimi vrstami rib in še ni preobremenjeno s komercialnim ribolovom.

Januar in februar sta meseca z najmanj padavinami in sta zato še posebej zanimiva za obisk tega čudovitega koščka Indijskega oceana. Sicer se tam temperature vse leto gibljejo okoli 30 stopinj, le padavin je v določenih obdobjih nekoliko več.

Možnosti za ribolov na Maldivih je več, vse pa povezujemo z najemom čolna ali barke. Lahko na primer najamete barko, na kateri boste lovili in tudi spali. To je tako imenovani »on

Andanga – eden izmed mnogih nenaseljenih otokov, primeren za muharjenje

board« način. Gre za nekoliko večja plovila, dolžine od 12 do 30 m, s 6 do 15 ležišči, ki imajo praviloma še en ali dva spremljevalna čolna ali »dinghya«, kot jih imenujejo domačini, in sta namenjena ribolovu v plitkejših predelih morja.

Če ste ljubitelj spanja na trdih tleh, si lahko omislite manjšo barko, ki je namenjena samo ribolovu. Običajno je na zadnjem delu teh plovil nekoliko nižji prostor, namenjen ribičem in primeren za vse načine morskega ribolova. Imajo manjši ugrez in so zato primerna tudi za nekoliko bolj plitke predele morja.

Če pa ste bolj turistični tip ribiča, lahko najamete apartma ali hišico na katerem od hotelskih otokov, kjer vam po navadi na posebno željo omogočijo tudi kakšen dan ribolova. Tak način je seveda najdražji, zato priporočamo, da se pred potjo dobro informirate o tovrstnih možnostih.

Tu je treba omeniti še dejstvo, da so Maldivi popolnoma muslimanska država, kar v praksi pomeni stroga pravila oblačenja in obnašanja, poza-

biti pa morate tudi na dobrine, kot so alkohol, svinjsko meso itn. Turistična infrastruktura na domačinskih otokih je sorazmerno skromna in partnerica vam zanesljivo ne bo hvaležna, če ste jo nameravali presenetiti in vključiti v vašo avanturo.

To seveda ne velja na omenjenih hotelskih otokih, ki jih imajo v zakupu predvsem tujci, in kjer za primerno ceno dobite vse, kar vam lahko ponudi razkošje tovrstnih nastanitev.

Sam imam najraje kombinacijo ribolova s spanjem na kopnem, za kar se s prijatelji odločimo vsako leto, odkar smo odkrili ta ribiški raj.

Sicer pa sam ribolov poteka na nekaj osnovnih načinov.

Ribolov na vlek obeta ulov večjih rib, med katerimi se kaj lahko znajde tudi kakšna večja tuna ali mečarica (marlin), predvsem pa barakuda, kraljeva skuša (wahu), zlata skuša (dorado) ter razne vrste manjših tun. Seveda je vse odvisno, kakšno opremo imate. Za večje ribe je potrebno brezhrebno, dovolj zmogljivo multi

kolesce, ustrezna palica in dovolj dolga vrstica.

Jiging (ribolov z posebnimi vabami, imenovanimi plesavke oz. jig), je način ribolova, ki obeta ulov nekoliko večjih rib, kot so zobati tun (dog tooth tuna), kirnja (gruper), veliki šnjur (giant trevally, v nadaljevanju GT), modroplavuti šnjur (blue fin trevally, v nadaljevanju BFT) in hlastač (snapper). Uspešnost ribolova je odvisna

Kirnja je pogost plen pri jigingu

veljajo enaki standardi kot pri ribolovu z jigi. Pa malce kondicije v rokah, saj je za ulov kapitalnega GT-ja, ki je med ribiči najbolj zaželen ulov, potrebno veliko metov. Za vabo običajno uporabljamo večje in težje *poperje* ali *stick voblerje*, ki so primerni za ribolov na površini vode.

Brez dvoma pa je najučinkovitejša metoda ribolov na dnu. Pri tem skoraj ni meta, da ne bi imeli prijema. Potrebni

Upoštevati je treba tudi dejstvo, da je ribiška oprema dostopna samo v glavnem mestu Maldivov, Maleju, in če se vam bo pri opremi zgodil neljub dogodek ali vam bo zmanjkalo potrošnega pribora, boste v velikih težavah.

Maldivce s prijatelji obiskujemo že nekaj let in za cilj letošnega ribolova smo izbrali atol Faafu z glavnim mestom ali bolje rečeno otokom Nilandoo,

Z veliko sreče in vztrajnosti se lahko na trnku znajde tudi pahljačasta mečarica

od nekaterih pravil, ki jih je treba upoštevati. Zelo pomembna je globina, na kateri lovimo, saj se večje ribe gibljejo v globini 70 m in več. Za to so potrebni težji jigi, vsaj 150 gramov in več, po možnosti samosvetleči, saj je vidljivost v takih globinah že nekoliko slabša. Kakovostno in dovolj močno stacionarno kolesce z ribiško pletenico, dolžine vsaj 200 m, in ustrezna palica sta obvezni del opreme, če želimo na površino potegniti tudi kakšno ribo nad 10–20 kg. Kolesca slabše kakovosti običajno ne zdržijo niti enega dneva ribolova, saj zavora in zobčniki kmalu popustijo, palica pa se kaj rada zlomi že pri prvi večji ribi. Pri tem načinu ribolova se pogosto dogaja, da nas pri utrujanju zapete ribe preseneti napad morskega psa in takrat se zanesljivo pokaže, kakšne kakovosti je uporabljena oprema. Doživeli smo že, da se je ohišje kolesca v polurnem utrujanju morskega psa ogrelo do take mere, da se ga nismo mogli več dotakniti z golimi rokami.

Vijačenje je zelo uspešna metoda, s katero lovimo predvsem ribe, kot so veliki šnjur (GT) in modroplavuti šnjur (BFT), med ulovi pa se znajdejo tudi kakšne tune, hlastači ali kaj podobnega. Tudi za ta naporen, vendar za večje ribe zelo uspešen način ribolova, je potrebna ustrezna oprema. Predvsem močna in daljša palica mora omogočati dolge mete, za kolesce pa

so le ustrezno težki svinci (100 g in več) in nekoliko večji trnki (4/0 in večji). Uporabljamo lahko isto opremo kot pri ribolovu z jigi. Ni mogoče naštetih vseh vrst rib, ki jih bomo na ta način ujeli, saj se na trnku znajdejo primerki, ki jih je težko najti tudi v preglednejši literaturi morskega življa. Pri tem načinu ribolova lovimo predvsem manjše ribe, nekje do 10 do 15 kg.

Za prave ribiške navdušence pa je nepogrešljiv način ribolova tudi muharjenje, ki ga je v tistem delu sveta sicer težje opaziti, prav tako pa se ta metoda tam uveljavlja šele v zadnjih letih. Glavna pomanjkljivost tega načina ribolova so prekratki meti in oprema, ki le stežka zdrži prijeme večjih rib. Čeprav so neskončne plitvine za koralnimi grebeni videti zelo privlačne za muharje, jih kljub temu ne moremo primerjati s podobnimi karibskimi cilji, ki so mnogo bolj priljubljeni med muharji, predvsem pa je v njih več vrst rib, ki so zanimive za muharje. Ciljne ribe pri tem načinu ribolova so predvsem BFT, GT pa tudi manjše vrste tun, ki običajno plenijo na samem robu koralnih grebenov. Pri tem je treba upoštevati, da so morske ribe bistveno močnejše od sladkovodnih in zato mora biti temu primerna tudi oprema. Za večje ulove je priporočljiva uporaba muharice, razred 10–12, z ustreznim kolescem, ki ima močno zavoro in vsaj 200 m podvrvice.

kjer smo tudi prenočevali. Atol je okoli 140 km južno od Maleja in je izredno zanimiv za ribolov, saj na zahodni strani meji na odprto morje, zelo blizu pa je tudi sosednji atol Dhaalo.

Odločitev je bila prava, saj je bil ribolov zelo uspešen. Tudi vreme je bilo v času našega ribolova, v drugi polovici februarja, brezhibno.

Že prvi dan ribolova nas je popolnoma navdušil, saj smo že na začetku uspeli ujeti skoraj vse vrste rib, ki smo jih načrtovali. Od zobate tune, GT-ja, BFT-ja, kraljeve skuše itn.

To pa je bil šele uvod v 13 čudovitih dni ribolova. Tudi posadka barke je bila zelo ustrezljiva in dnevne ribolove smo po opoldanskem počitku na kopnem običajno nadaljevali v nočne ure.

Nočni ribolovi so bili prav posebno doživetje. Pod močno lučjo se je hitro nabrala večja jata manjših rib, čez čas pa so se okoli njih pojavili tudi večji plenilci. Takrat pa se je začela prava zabava.

Na manjše, svetleče voblerje in jige so pogosto prijemale ribe, kot so GT, BT in BFT pa tudi manjši šnuri. Še posebno uspešen je bil ribolov s sistemom manjših potezank, t.i. Sabikiji, in nemalokrat smo pri enem metu ujeli ribe na vseh šest trnkov. Nekajkrat so nas presenetili tudi večji lignji, ki so iz globine prišli pleniti manjše ribe iz številne jate. Čeprav nismo imeli na

voljo nobene pušče, smo jih z veliko vztrajnostjo nekaj celo ujeli in bili so okusna in dobrodošla sprememba našega jedilnika.

V atolu Faafu smo odkrili tudi čudovit nenaseljen otok, poraščen z bujno vegetacijo ter obdan z dolgim koralnim grebenom, okoli katerega je voda kar vrela od rib, ki so lovile svoj plen. Seveda smo takoj sestavili muha-

Tuna slovi kot ena najbolj borbenih morskih rib.

ribe, ki plenijo, v glavnem manjše tune in pa mavrični šuri (rainbow runner), ki jih je bilo zaradi manjših gobčkov malce težje zapeti. Sem ter tja je za vznemirjenje poskrbel tudi kak morski pes, ki pa se je praviloma in seveda na našo srečo umaknil, ko je zaznal ribiča. Sicer pa je bilo mogoče loviti manjše primerke morskih psov znotraj grebena, kjer so vztrajno plenili manjše ribe

Zlata skuša zaradi svoje barve slovi kot ena najlepših prebivalcev toplih morij.

tudi kakšna kapitalna riba. Tako smo že ujeli tudi pahljačasto mečarico (sail fish), ki velja za pravo trofejo, težko dobrih 45 kg. Kar nekajkrat smo ujeli tudi večje primerke sinje jadrovnice (blue marlin), vendar se je to praviloma končalo s trganjem ali pa se je riba med skokom iz vode preprosto snela s trnka.

Letošnje tovrstno presenečenje nas je doletelo ravno zadnji dan, ko smo se z barko že vračali proti letališču, pot pa smo izkoristili še za ribolov na vlek. Uporabili smo štiri palice: dve z večjima voblerjema in dve s silikonskima vabama. Po ulovu nekaj manjših rib se je ena od palic zelo upognila in zavora na multi kolescu je začela glasno in neprekinjeno peti. Takoj nam je bilo jasno, da smo ujeli večjo ribo, ki se je v vsej svoji velikosti pognala iz vode in ugotovili smo, da je na trnku velika modra jadrovnica (blue marlin). To je bil odločen trenutek, ko mora ribič začeti z utrujanjem, pri tem pa paziti, da ne izgubi stika z ribo. Tokrat je to spretno opravil naš prijatelj Boštjan in boj se je začel. Veličastna riba se je še nekajkrat pognala iz vode in z vso silo nadaljevala svoj pobeg. Pogled na kolesce ni obetal nič dobrega, saj je nosilne vrvice pričelo zmanjkovati. Ko je bilo na kolescu samo še približno desetina 300-metrске vrvice, jo je Boštjan na srečo obvladal ter začel z navijati. Boj je trajal dolge pol ure in po mnogih pobegih se je riba dovolj utrudila, da mu jo je uspelo spraviti do roba barke. Voditelj čolna je previdno prijel za laks in nato še za kljun ribe. Ko pa jo je poskušal povleči na palubo, da bi ulov zaključili še z nekaj nepozabnimi fotografijami, je z zadnjimi močmi zamahnila z glavo, strgala predvez in se potopila v modro globino. Po oceni voditelja čolna je bila velika modra jadrovnica težka od 70 do 90 kg, ki je prepoznavna po dolgem kljunu na zgornji čeljusti, mavrično modri barvi trupa in zlatorumeni barvi repne plavuti. Čepav ribe nismo uspeli spraviti na palubo, je bil zaključek letošnjega ribolova na Maldivih čudovit.

Maldivi so otočje, ki ga je vredno obiskati. Komercializacija se jih še ni dotaknila in ko spoznaš tamkajšnje, z ribami bogate vode, boš le s težavo našel alternativo tovrstnemu cilju. Z malce iznajdljivosti je tudi stroškovno znosno potovanje in potrebno je je le nekaj volje in poguma, da bi doživeli ribiško avanturo, ki vam bo večno ostala v nepozabnem spominu.

Danilo Bižal,
fotografije: *Danilo Bižal*

Priprave na ribolov

rice, v vodo porinili pomožni čoln, po izkrcanju pa se je pričela akcija.

Ker je bila ravno oseka, smo lahko lovili na samem robu grebena, kjer se konča plitvina in se voda strmo spusti v globino. Kljub naravnost idealnim pogojem za muharjenje ribolov ni bil tako enostaven. Le z dolgimi meti in izbranimi potezankami si lahko prevaral ribo. Ključno je bilo, da si vrgel muho naravnost v jato rib, ki je plenila, kar pa je običajno trajalo le nekaj deset sekund, nakar so se ribe pomaknile v globino. Če si ujel ta trenutek, si imel prijem zagotovljen. Izkazalo se je, da so

iz večjih jat, ki so krožile po plitvini. Kovinska predvrvice je bila obvezna, saj imajo tudi manjši primerki že kar dobro razvito zobovje.

Tudi vijačenje s površinskimi voblerji popperji je bilo tokrat kar uspešno, saj smo uspeli vsak ribolovni dan prevarati nekaj GT-jev in BFT-jev. Seveda pa ne gre pozabiti, da so to ribe »stotih metov« in le z vztrajnostjo in dobro opremo je mogoče ujeti te, med ribiči najbolj zaželene ribe.

Občasno se zgodi tudi kakšno presenečenje in na opremo, ki sicer ni namenjena ulovu res velikih rib, prime

RIBIŠKI INFORMATOR

4 – 2019

R I B I Š K A Z V E Z A S L O V E N I J E

Na podlagi 27. člena Pravilnika o tekmovanjih v sladkovodnem športnem ribolovu z dne 8. 12. 2009 je UO RZS na seji dne 5. 2. 2019 sprejel čistopis

PRAVILA o tekmovanjih v lovu krapov z obtežilnikom

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vrste tekmovanj v disciplini LKO)

Ta pravilnik ureja tekmovanja v lovu rib z obtežilnikom (v nadaljevanju: DP) za:

- tekmovanja na ravni ribiških območij, ki jih za potrebe izvedbe tekmovanja v lovu krapov z obtežilnikom (v nadaljevanju: LKO) oblikuje upravni odbor (v nadaljevanju: UO RZS) in praviloma obsegajo območja zvez ribiških družin,
- kvalifikacijska tekmovanja za vstop v državno B ligo,
- tekmovanja v državni B ligi,
- tekmovanja v državni A ligi.

Ribiška zveza Slovenije (v nadaljevanju: RZS) lahko organizira tudi druga državna prvenstva, ki so v programu Mednarodne federacije za športni ribolov v sladkih vodah (v nadaljevanju: FIPS-e.d.).

II. TEKMOVANJA NA RAVNI RIBIŠKIH OBMOČIJ

2. člen

(območna tekmovanja)

Na ravni ribiških območij tekmujejo ekipe ribiških družin (v nadaljevanju: RD) po ligaškem sistemu. Vsako ribiško območje organizira najmanj dve tekmi. Prvi dve uvrščeni ekipi se uvrstita v kvalifikacije za vstop v državno B ligo.

III. KVALIFIKACIJE ZA VSTOP V B LIGO

3. člen

(kvalifikacija za B ligo)

V kvalifikacijah za vstop v B ligo se izvedeta največ dve tekmi. Prvi dve uvrščeni ekipi iz kvalifikacij se uvrstita v državno B ligo. Pravico nastopa v kvalifikacijah imajo tudi zadnji dve uvrščeni ekipi, ki sta v preteklem letu izpadle iz državne B lige.

IV. DRŽAVNA B LIGA

4. člen

(tekmovanje v B ligi)

Državna B liga šteje najmanj šest in največ štirinajst ekip. V njej se izvede od štiri do šest tekem po ligaškem sistemu. Ekipa, ki tekmuje v državni B ligi, ne more sodelovati na tekmah na ravni ribiških območij. Prvi dve uvrščeni ekipi iz tekočega leta se v naslednjem letu uvrstita v državno A ligo. Zadnji dve uvrščeni ekipi izpadeta iz državne B lige in imata pravico sodelovati v kvalifikacijah za vstop v B ligo. Za končno uvrstitev ekipe v B ligi štejejo rezultati vseh tekem RD.

V. DRŽAVNA A LIGA

5. člen

(tekmovanje v A ligi)

Državna A liga šteje največ štirinajst ekip. V njej se izvede od štiri do šest tekem po ligaškem sistemu. Državno prvenstvo je veljavno, če je izvedenih vsaj polovico tekem. Ekipa, ki tekmuje v državni A ligi, ne more sodelovati na tekmah v državni B ligi ali na tekmah na ravni ribiškega območja. Kvalifikacij za napredovanje iz B v A ligo ni. Zmagovalna ekipa državne A lige je ekipni državni prvak. Zadnji dve uvrščeni ekipi izpadajo iz državne A lige in imajo v naslednjem letu pravico nastopati v B ligi. Za končno uvrstitev ekipe v A ligo štejejo rezultati vseh tekem.

VI. TEKMOVALNE EKIPJE

6. člen

(starostne omejitve tekmovalcev)

Na tekmah v LKO lahko sodelujejo registrirani tekmovalci, ki so ali bodo na dan 31. decembra v obravnavani tekmovalni sezoni stari 18 let. S pisnim soglasjem roditelja, posvojitelja ali skrbnika je lah-

ko v ekipi en član mladoletna oseba, ki je ali bo na dan

31. decembra v obravnavani tekmovalni sezoni stara 15 ali več let.

Omejitev po spolu in sestavu ekip ni.

Na tekmi tekmujejo dva tekmovalca iz ekipe. Rezervni tekmovalci mora biti vidno označen z oznako v obliki odsevnega traku, nameščenem na desnem rokavu. Rezervni tekmovalci se ne sme zadrževati v tekmovalnem prostoru (A).

VII. TEKMOVALNE TRASE

7. člen

(vrste tekmovalnih tras)

Tekmovanja v LKO so na:

- umetnih akumulacijah, jezerih ali ribnikih,
 - tekočih vodah z umirjenim tokom.
- Trase na akumulacijah, jezerih in ribnikih imajo pri izbiri prednost pred trasami na tekočih vodah z umirjenim tokom.

Na tekmovalni trasi je prepovedan ribolov vsaj 12 ur pred tekmo, razen če tekmovalna podkomisija za LKO (v nadaljevanju: TPK) odloči drugače.

8. člen

(primernost tekmovalne trase)

Povprečna globina vode v ribolovnem koridorju je najmanj 1,5 m. Ribolov mora biti omogočen v celotni širini ribolovnega koridorja. Če ekipe tekmujejo na isti obali ali bregu reke je minimalna širina vode 100 m.

Če ekipe tekmujejo na dveh nasprotnih straneh obalah ali bregovih se tekmovalna mesta postavijo v obliki zadrge. Minimalna širina vode je 200 m.

Tekmovalna trasa je razdeljena na dva sektorja, A in B. Tekmovalna mesta (boksi) v posameznem sektorju so v neprekinjeni vrsti. Število tekmovalnih mest je odvisno od števila sodelujočih ekip. V vsak sektor se postavi polovica tekmovalnih mest. Minimalna razdalja med sektorjema je 50 m. Sektorja sta lahko postavljena na dveh nasprotnih

obalah ali bregovih ali na dveh tekmovalnih trasah (vodah) s katerimi upravlja RD izvajalka tekme.

9. člen (razmak med boksi in do nevarnih ovir)

Tekmovalna trasa mora nuditi vsem ekipam čimbolj enakovredne tekmovalne pogoje. Odmik tekmovalnih prostorov od nadzemnih el. vodnikov, transformatorjev in stebrov je min. 50,0 m. Tekmovalna trasa ne sme izpostavljati tekmovalcev, osebja tekme in gledalcev kakršni koli nevarnosti.

10. člen (minimalna oprema trase, dostop na traso in promet ob njej)

Na tekmovalni trasi ali v njeni neposredni bližini mora izvajalec zagotoviti ustrezno število mobilnih ali stacionarnih stranišč in pitno vodo. Glede dostopa na tekmovalno traso in tekmovalno mesto se morajo tekmovalci ravnati po teh Pravilih in dodatnih navodilih izvajalca tekme. V času trajanja tekmovanja je vožnja vozil ob tekmovalni trasi prepovedana. Izjema so samo vozila organizatorja in izvajalca ter vozila uradnih oseb.

VIII. TEKMOVALNI PROSTOR – BOKS

11. člen (boks, oprema in odpadki)

Tekmovalni prostor (v nadaljevanju: boks – A) maksimalna širina tekmovalnega prostora je 20,0 m. Maksimalna globina tekmovalnega prostora je 12,0 m. Širina in globina tekmovalnega prostora se lahko prilagajata glede na konfiguracijo tekmovalne trase. Tekmovalni prostor mora biti očiščen na bregu, v vodi in nad njo in primeren za izvajanje ribolova in postavitve opreme tekmovalcev.

Vsa oprema mora biti znotraj tekmovalnega prostora. Oprema, ki se uporablja za zaščito pred vremenskimi vplivi, mora biti diskretne, temno zelene, kaki ali kamuflažne barve. Po koncu tekmovanja morajo ekipe počistiti tekmovalne prostore.

Odpadke tekmovalci zbirajo v vreče za smeti, ki jih zagotovi in odstrani izvajalec tekme.

12. člen (označitev boksa)

Za določitev smeri ribolova in lovnega koridorja je boks v vogalih vidno označen s količki višine do 0,8 m. Med njimi je, razen ob vodi, napeljan PVC trak. Boksi morajo biti vidno označeni s štartnimi številkami. Štartne številke si na mirnih vodah sledijo v smeri gibanja urinega kazalca, na tekočih pa v smeri proti

vodnemu toku. Ob boksu mora biti na vidnem mestu izobešana številka boksa in oznaka sektorja.

Na tekmovalni trasi in na mestu razglasitve rezultatov, je v času tekme prepovedano postavljati ali izobešati reklame (npr.: transparenti, table, zastave ipd.) podjetij, družb ali sponzorjev ekip brez predhodnega soglasja organizatorja in samo pod pogoji ki jih določi organizator DP.

13. člen (prehod ob boksu)

Levo in desno ob boksu (A) ter za njim je PAS (B) širine do 2,0 m in je namenjen za dostop naslednjim udeležencem prireditve: sodnikom in ekipam tehtalcev s soglasjem tekmovalcev in akreditiranim novinarjem, snemalcem in fotografom.

14. člen (nevtralni pas med boksi)

Boksi so med seboj ločeni z NEVTRALNIM PASOM (C), ki je širok najmanj 20,0 m. Zaradi specifičnih pogojev sme biti nevtralni pas na tekmovalni trasi izjemoma ožji. V tem primeru mora biti oddaljenost sosednjih lovnih koridorjev (usmeritev boksov v obliki perjanice) na razdalji 100 m od obale najmanj 40,0 m.

Vstop in gibanje v nevtralnem pasu je dovoljen samo sodnikom.

15. člen (območje med boksi in gledalci)

Za boksom A je SLUŽBENI PREHOD (tudi označen z B) širine do 2,0 m. Namenjen

je za varnostno cono med tekmovalci in gledalci. Vstop in gibanje v njem je dovoljeno: članom organizatorja, članom izvajalca, članom sodniškega zbora, ekipam tehtalcev, rezervnim tekmovalcem, vodjem ekip, akreditiranim novinarjem, snemalcem in fotografom.

16. člen (preprečevanja prehoda gledalcem)

Tekmovalci morajo biti ločeni od gledalcev z ograjo ali PVC trakom, ki preprečuje prehod gledalcem. Ta pot je VARNOSTNI KORIDOR (D), ki mora biti očiščen in širok 1,5 do 2,0 m.

Risba boksa in njegove okolice je *priloga št. 1*.

IX. ČASOVNI POTEK TEKME IN SIGNALI

17. člen (potek tekme)

Tekma v LKO traja neprekinjeno 48 ur po naslednjem urniku:

Prvi tekmovalni dan

prijava ekip od	8:00 do 8:45 ure	
žrebanje tekmovalnih mest	ob 9:00 uri	120 min. pred začetkom tekme
odhod na tekmovalna mesta	ob 9:15 uri	105 min. pred začetkom tekme
1. signal	ob 9:30 uri	vstop v bokse in priprava na tekmo (90 min. pred začetkom tekme)
2. signal	ob 11:00 uri	začetek tekme

Tretji tekmovalni dan:

3. signal	ob 10:45 uri	opozorilo: pomeni, da je do konca tekme ostalo še 15 min
4. signal	ob 11:00 uri	konec tekme: pomeni, da imajo tekmovalci še 15 min časa za zajetje pred 4. signalom zapete ribe
5. signal	ob 11:15 uri	pomeni, da ujeta riba, ki ob tem signalu ni zunaj vode, ni veljavna in se ne šteje v ulov
	med 13. in 14. uro	razglasitev rezultatov

X. PRIJAVA EKIPE IN ŽREBANJE TEKMOVALNIH MEST

18. člen (prijava in žrebanje)

Prijavo ekipe opravi vodja ali član ekipe najkasneje petnajst (15) minut pred žrebanjem pri delegatu tekme. V pregled mu preda veljavne izkaznice tekmovalcev oz. članov ekipe. Če pred žrebanjem ne preda v pregled izkaznic tekmovalcev za vse člane ekipe, ali so te neveljavne ali pa na žrebanju prijavitelj ni prisoten se šteje, da se ekipa ni prijavila oz. je odstopila od sodelovanja na tekmi.

19. člen (vključitev rezervnega tekmovalca)

Menjava tekmovalca z rezervo se lahko izvede pred ali med tekmo in samo z vednostjo in ob prisotnosti glavnega sodnika. Menjavo se zabeleži v tekmovalni karton in dnevnik tekme pred žrebanjem ali med tekmo.

Rezervni tekmovalec sme ob menjavi vnesti v tekmovalni prostor ribolovno opremo, vendar brez vab in krme za privabljanje rib. Med tekmo je dovoljena samo ena menjava.

V primeru odstopa tekmovalca po že opravljeni menjavi ekipa s samo enim (1) tekmovalcem sme nadaljevati s tek-

movanjem. Tekmovalca sme loviti na dve (2) ribiški palici.

20. člen (postopek žrebanja)

Na žrebanju morajo biti prisotni člani tekmovalnih ekip. Zaporedje žrebanja pred prvo tekmo v nizu opravi glavni sodnik tekme skladno s 3. alinejo 11. člena Pravilnika o tekmovalnih v SSR na podlagi abecednega vrstnega reda imen prijavljenih ekip (naziv RD).

Na podlagi izžrebanega vrstnega reda žreba, člani ekip za prvo tekmo v nizu izžrebajo sektor in številke boksov za svoje ekipe. Na vsaki naslednji tekmi se izvede žreb tekmovalnih mest glede na doseženo uvrstitev ekipe na predhodni tekmi. Najprej žreba zadnje uvrščena ekipa, nazadnje pa prvo uvrščena.

Po končanem žrebanju član ekipe prejme tekmovalni karton z izžrebano štartno številko boksa in označevalni trak za rezervnega tekmovalca. Menjava boksov ni dovoljena in pomeni takojšno diskvalifikacijo obeh ekip.

XI. ODHOD NA TEKMOVALNO TRASO

21. člen (odhod na traso)

Odhod ekip na tekmovalno traso se začne po končanem žrebanju in po navodilih glavnega sodnika. Ta mora zagotoviti, da je tekmovalna trasa ustrezno pripravljena pred prihodom tekmovalcev.

Do vstopa tekmovalcev v boks (A) lahko ekipi pri transportu opreme pomaga rezervni tekmovalca ali eden (1) ali več pomočnikov. Opremo se do signala za vstop v boks (A) odloži v prostoru (B), ki je ob njem. Pred vstopom v tekmovalni prostor priprava opreme in palic ni dovoljena.

XII. 1. SIGNAL – VSTOP V BOKS in PRIPRAVA NA TEKMO

22. člen (postopek po 1. signalu)

Po 1. signalu glavnega sodnika ekipe vstopijo v svoje tekmovalne bokse (A), vanj prenesejo vso opremo iz prostora C in pričnejo s pripravami na tekmo. Po 1. signalu ekipa ne sme sprejemati tuje pomoči. Tekmovalni par sme znotraj ribolovnega koridorja z marker palicami in z ustrezno navezo brez trnka začeti preiskovati podvodno konfiguracijo, strukturo dna in meriti globino vode znotraj ribolovnega koridorja. Meje ribolovnega koridorja so navidezni podaljški stranic tekmovalnega prostora, gledano preko poravnanih vogalnih količkov boksa na vodo. Znotraj ribolovnega

koridorja sta lahko v času tekme hkrati postavljeni največ dve (2) nadvodni označbi – marker plovca. Marker plovca smeta tekmovalca med tekmo, razen v času prepovedi krmljenja, poljubno predstavljati na nove lokacije, vendar samo znotraj ribolovnega koridorja. Po končani tekmi ju morata tekmovalca odstraniti iz vode.

Palic z navezanimi marker plovci tekmovalca po 2. signalu ne smeta postavljati na stojalo s palicami s katerega se izvaja ribolov.

V času priprave na tekmo sme ekipa opraviti še naslednje aktivnosti:

- postaviti zaščito pred vremenskimi vplivi,
- razporediti po boksu spremljajočo opremo,
- pripraviti krmo za privabljanje rib in vab za ribolov,
- sestaviti palice in stojala.

V času priprav na tekmo in med tekmo člani ekipe ne smejo povzročati ropota, vstopati v vodo, plašiti rib ali kako drugače motiti sosednje ekipe. Uporaba palic z navezo namenjeno za ribolov, je dovoljena po 2. signalu.

XIII. 2. SIGNAL – ZAČETEK TEKME

23. člen (tekma prvega in drugega dne)

Tekma se začne po 2. signalu. Tekmovalca lahko začneta z ribolovom in krmljenjem rib. Rezervni tekmovalca ne sme imeti stika z ribiško opremo, vabami in krmili. Do menjave lahko izvaja samo postopke logistične podpore ekipe.

Tekmovalje traja neprekinjeno 48 ur. Tekmo je dovoljeno skrajšati v primeru višje sile ali zaradi slabih vremenskih razmer. O skrajšanju tekme odločijo: delegat, glavni sodnik, predstavnik tekmovalcev in zastopnik izvajalca. Tekmo se prekine, če so ogroženi udeleženci tekme (neurje, nevarno naraščanje vode ...) in ponovno nadaljuje po signalu glavnega sodnika.

Tekma, na kateri je ribolov krajši od 24 ur, ni veljavna. O prekinjeni tekmi dokončno odloča TPK.

24. člen (število palic v uporabi in meti)

Ekipa sme v času trajanja tekme uporabljati neomejeno število palic s predpisano opremo. Sočasno sme ekipa loviti s štirimi (4) ribiškimi palicami. Sestavljene rezervne palice morajo biti obrnjene z vrhovi stran od vode in postavljene znotraj tekmovalnega prostora. Prepovedana je uporaba palic tipa swing-tip, quiver-tip in swing-feeder. Met naveze v vodo smeta tekmovalca opraviti samo s palico in znotraj

tekmovalnega prostora. Dovoljena načina metov sta: nad glavo ali pod roko. Stranski – bočni meti niso dovoljeni.

25. člen (ribiška kolesca in oprema za zaznavo prijema)

Na palicah je dovoljeno imeti samo klasična stacionarna ribiška kolesca z zavoro. Prepovedana je uporaba multi kolesc (multiplikatorjev), sonarjev in radijsko vodenih naprav. Dovoljena je uporaba elektronskih, zvočnih in vizualnih javljal prijema.

26. člen (prehrana članov ekip, ogrevanje in osvetlitev v boksu)

Ekipe smejo za pripravo hrane in toplih napitkov uporabljati plinske in druge gorilnike moči do 7 kW, vendar samo na prostem in znotraj boksa. Uporaba odprtega ognja je prepovedana.

Ogrevanje šotorov in/ali sušenje opreme z uporabo odprtega ognja je prepovedano. Za osvetlitev tekmovalnega prostora je dovoljena uporaba plinskih in drugih zasenčenih svetilk ter latern moči do 60 W. V šotorih in drugi opremi za zaščito pred vremenskimi vplivi je dovoljena samo uporaba baterijske svetilke.

V nočnem času je tekmovalcem dovoljena samo uporaba naglavnih baterijskih svetilk. Z naglavnimi svetilkami je tekmovalcem dovoljeno osvetljevanje vodne površine ob zajemanju ulova s podmetalko in ob kontroli usmerjenosti glavne vrvice in s tem ribolova znotraj lovnega koridorja. Osvetljevanje vode v drugih primerih in z drugimi svetilki tekmovalcem ni dovoljeno.

27. člen (dovoljeni tipi palic)

Dovoljena je uporaba naslednjih tipov palic:

Ribiška palica: palica dolžine manj kot štiri(4) metre mora biti opremljena s stacionarnim ribiškim kolescem, glavno vrvico, ustrezno varnostno navezo, utežjo najmanjše teže 50 g in enim trnkem enojčkom, obvezno opremljenim z laskom za montažo vabe. Med glavno vrvico in predvrvico je dovoljeno navezati močnejšo vrvico, ki preprečuje pretrganje glavne vrvice ob metu naveze v vodo. Uporaba plovcev ni dovoljena. Obvezna je uporaba varnostnih navez ki v primeru pretrganja glavne vrvice razpadejo in omogočajo ribi rešitev od uteži. Montaža fiksnih zaustavljal za utežjo ni dovoljena. Za fiksiranje glavne vrvice na dno je dovoljena uporaba prosto letečih uteži ali uteži na pomožni vrvici za izvlek. Na zahtevo sodnika morata tekmovalca te uteži odstraniti oz. mu morata omogočiti kontrolo smeri ▶

ribolova po usmerjenosti glavne vrvice ribiške palice.

Marker palica: palica opremljena s stacionarnim ribiškimi kolescem, glavno vrstico in ustrezno navezo. Palico se uporablja za: preiskovanje dna ali merjenje globine vode ali označevanje ribolovnega koridorja ali označevanje ribolovnega mesta. Naveza za markiranje je lahko opremljena samo s fiksno utežjo ali drsno utežjo in plavcem – markerjem. Montaža trnka na navezo marker palice ni dovoljena, prav tako ni dovoljeno odlaganje marker palice z navezo za markiranje na stojalo z ribiškimi palicami, s katerimi se v tistem trenutku izvaja ribolov.

Spod palica: palica opremljena s stacionarnim ribiškimi kolescem, glavno vrstico in ustrezno navezo. Naveza za krmljenje je lahko opremljena s košarico ali z drugimi pripomočki za hranjenje, katerih notranja dolžina ne sme presegati 200 mm in notranjega premera 70 mm. Za krmljenje je dovoljena uporaba krogel največjega premera 70,0 mm.

Krmo za privabljanje rib v obliki krogel lahko sestavljajo:

- praškasta krma,
- celi ali lomljeni bojlji,
- peleti ali
- posamezna ali vezana zrna rastlinskega izvora.

Prepovedana je montaža trnka na navezo spod palice in odlaganje spod palice na isto stojalo z ribiškimi palicami s katerimi se v tistem trenutku izvaja ribolov.

28. člen (vabe)

Vaba mora biti nameščena na las.

Za vabo je dovoljeno uporabljati: bojlje, testo, paste ter naravno in umetno zrnje in pelete, razen umetnih kasterjev in črvov vseh vrst. Pasto in testo se lahko ovije na vabo, ki je pritrjena na las. Skupni premer takšne vabe ne sme presegati 40,0 mm. Prepovedana je uporaba vseh vab živalskega izvora (mrtvih in živih) in njihovih razvojnih faz (ribjih iker, larv ...).

V času tekme v boks ni dovoljeno vnašati dodatne krme, vab in opreme.

29. člen (hrana za privabljanje rib in oprema za krmljenje)

Za privabljanje rib se sme uporabljati praškasto krmo, bojlje, pelete, testo in kuhana zrna rastlinskega izvora. Skupna dovoljena količina vab in krme za 48 urno tekmovanje je 80 kg oz. 100 L na ekipo. To količino sme organizator ustrezno zmanjšati glede na tip vode na najmanj 40 kg oz. 50 L na ekipo. TP tekmovalce o takšni odločitvi pravočasno obvesti z razpisom tekme.

Za vezivo praškaste krme, semen in zrn

rastlinskega izvora je prepovedano uporabiti argyl in/ali bentonit.

Za krmljenje je dovoljeno uporabljati ročne ribiške frače, cevi za metanje bojljev, ročne zajemalke s podaljšanim držalom in ročni samostojeci katapult, s katerim se izmet krme dosega z elastičnim materialom. Prepovedana je uporaba naprav s pogonom na stisnjeni zrak ali plin.

Dovoljena je uporaba vodotopnih (PVA – polivinil-acetat) materialov vseh oblik napoljenih s krmo in največjega premera 70,0 mm.

Prepovedano je:

- uporabljati krmilnice in/ali krmilne uteži,
- krmljenje zunaj ribolovnega koridorja,
- po končanem tekmovanju v vodo odvreči ostanke vabe in krme za privabljanje rib.

Krmljenje rib se izvaja v času, ki ga pred tekmo določi glavni sodnik; izven tega časa ni dovoljeno hranjenje s pomočjo spod palic, ročnih zajemalk s podaljšanim držalom in uporaba ročnih samostojecih katapultov.

30. člen (obvezna dodatna oprema in čuvanje ujetih rib)

Obvezna in predpisana je uporaba naslednje dodatne opreme:

- Najmanj ene (1) podmetanke iz fino pletene mreže za zajemanje ulova. Dimenzija podmetanke mora biti primerne velikosti in mora zagotavljati varno zajemanje rib.
 - Podmetalko smejo uporabljati samo tekmovalci.
 - Pri zajemanju ujete ribe s podmetalko sme tekmovalec stopiti v vodo do kolena.
 - V primeru sočasnega ulova lahko vstopita v vodo oba tekmovalca pred zajemanjem ribe s podmetalko.
 - Najmanj ene (1) blazine primerne velikosti in debeline za odlaganje in odpenjanje rib. Blazina mora biti zmočena z vodo, preden se nanjo položi ribo. Odpenjanje rib v vodi je prepovedano.
 - Odpenjač/i za odpenjanje rib.
 - Razkužilo – antiseptik za premaz ran.
 - Najmanj štirih (4) fino pletenih mrež čuvarice primerne velikosti za čuvanje rib oziroma zadostno število le-teh do prihoda ekipe tehtalcev. Mreže čuvarice morajo biti pred uporabo po celotni dolžini zmočene z vodo. Vanje ni dovoljeno postavljati obtežitve in drugih objektov. V mreži čuvarici je dovoljeno istočasno hraniti samo eno ribo.
- Sodnik je dolžan na poziv tekmovalca čim prej napotiti ekipo tehtalcev na tehtanje ulova ekipe v primeru ulova ribe po 31. členu teh Pravil.

Mrežo čuvarico se z ribo postavi v vodo na ustrezno mesto in na takšno globino,

ki ribi zagotavlja preživetje. Medtem ko so ulovljene ribe v mrežah čuvaricah, jih morajo tekmovalci pozorno opazovati in preprečiti kakršnokoli poškodbo ali pogin.

V kolikor je tekmovalec ravnal z ulovljeno ribo skladno s temi pravili in pride do pogina ribe zaradi katerega koli drugega vzroka ekipa ne sme biti kaznovana.

Z vsemi vrstami ulovljenih rib se zahteva humano in spoštljivo ravnanje.

31. člen (nepravilno zapeta riba)

Prepovedano je namerno zapenjanje rib. V primeru, da se to zgodi ne namerno, mora ekipa takšen ulov nemudoma prijaviti sodniku ali ekipi tehtalcev.

Poškodba na ribi se obvezno takoj oskrbi z razkužilom, nato se na ta način ujeto ribo ob prisotnosti sodnika takoj spusti v vodo. Riba, ki je ujeta na nedovoljen način ne šteje v skupno težo.

Riba, ki ni ujeta z navezo ribolovne palice, se ne šteje v veljavni ulov. Prav tako ne šteje kot veljavni ulov riba, ki je zapeta z navezo tekmovalca sosednje ekipe in je zajeta izven tekmovalnega prostora tekmovalca, ki je ribo ulovil. Riba ujeta na ta način, mora biti po oskrbi vboodne rane z razkužilom takoj izpuščena v vodo in ne šteje v ulov.

Ujeto ribo katerekoli vrste, ki ne šteje v ulov, mora tekmovalec takoj osvoboditi trnka na human in najmanj boleč način, ter takoj izpustiti. V nasprotnem primeru se ekipi dodeli rdeči karton.

XIV. 3. SIGNAL – OPOZORILO

32. člen (petnajst minut do konca tekme)

Glavni sodnik s tretjim signalom opozori tekmovalce, da je do konca tekme in do 4. signala ostalo še 15 min časa.

XV. 4. SIGNAL – KONEC TEKME

33. člen (konec tekme)

Glavni sodnik s tem signalom označi konec tekme.

Če je bila riba zapeta pred ali ob 4. signalu, ima ekipa še 15 minut časa, da jo zajame s podmetalko in dvigne iz vode.

XVI. 5. SIGNAL – VELJAVNOST ZADNJEGA ULOVA

34. člen (morebitni zadnji ulov na tekmi)

Glavni sodnik da 5. signal 15 minut po 4. signalu. Pred ali ob 4. signalu zapete ribe, ki do 5. signala ni zunaj vode, se ne šteje v ulov ekipe.

XVII. TEHTANJE ULOVA

35. člen (tehtanje in tehtalci)

Za tehtanje ulova so zadolžene ekipe tehtalcev. Tehtalce mora zagotoviti izvajalec tekme za čas trajanja tekme. Pri tehtanju ulova morata biti poleg sodnika prisotna najmanj dva tehtalca z opravljenim izpitom za družinskega sodnika ali člani gospodarske komisije ali člani TK izvajalke tekme. Delo tehtalcev je lahko izmensko.

Glavni sodnik določi člana ekipe tehtalcev, ki je zadolžen za tehtanje in člana, ki je zadolžen za vpis ulova in teže v tekmovalni karton. Poimensko zadolžitev ekip tehtalcev se vpiše v dnevnik tekme pred njenim začetkom in ob menjavi izmen.

Pred tekmo mora glavni sodnik tehtalce seznaniti z zadolžitvami na tekmi.

36. člen (tehtnice in postopek tehtanja)

Tehtnice, s katerimi se tehta ulov so lahko mehanske ali digitalne in morajo biti opremljene s tarinim gumbom oziroma stikalom. Delitev na skali oziroma na ekranu tehtnice je v gramih, obseg tehtanja do 30 kg. Za tehtanje rib mora organizator zagotoviti namensko izdelano tehtalno vrečo, ki mora biti pred tehtanjem zmožena in odcejena.

Med tehtanjem rib mora biti tehtnica obešena na ustrezni trinožnik ali drog. Mokro in odcejeno vrečo za tehtanje tehtalec obesi na tehtnico in postavi kazalec oziroma števec v nulli položaj (*tehtnico tarira*). Tehtanje rib z držanjem tehtnice v roki ni dovoljeno.

Ribe se tehta samo nad blazino za odpenjanje rib v tekmovalnem prostoru A ali v prostorih B ali C. Prostor za tehtanje rib izbereta tekmovalca. Tehtanje ulovljenih rib se opravi čim prej po ulovu in najmanj na vsaki dve uri. Tekmovalec sme stopiti v vodo do kolen in mrežo čuvarico vzeti iz vode in ribo položiti v vrečo za tehtanje rib.

Vrečo z ribo prevzame član tehtalcev. Težo odčitajo: sodnik, član tehtalne ekipe in tekmovalec. Težo stehtanih rib se vpisuje v gramih (g).

Odčitano in vpisano težo ulova na tekmovalnem kartonu potrđita s podpisom tekmovalec, ki je ribo ujel, in sodnik.

Morebitno pritožbo na tehtanje ribe se upošteva samo do vpisa odčitane teže in pred izpustitvijo ribe v vodo.

Nepravilno vpisano težo popravi sodnik in se ob popravku podpiše. Ta dogodek sodnik vpiše v dnevnik tekme.

Pri tehtanju ulova tekmovalni ekipi izvajalca tekme, mora biti prisoten vodja ali član sosednje ekipe. Vsak vpis ulova se zabeleži v evidenci člana tehtalne ekipe.

V ulov štejejo samo krapi in/ali amurji. Po opravljenem tehtanju tekmovalec prevzame vrečo z ribo in jo odnese ter položi v vodo ustrezne globine in ribo izpusti. Izpuščanje ribe nadzorujejo sodnik in tehtalca.

XVIII. IZRAČUN REZULTATOV

37. člen (točkovanje ulova in izračun rezultata)

TOČKOVANJE PO SEKTORJIH

Ekipa, ki ima v sektorju (A ali B) največjo skupno težo zasede 1. mesto v sektorju in prejme 1 kazensko točko (1). Ostale ekipe se na podlagi teže ulova v posameznem sektorju razvrstijo za njo in prejmejo kazenske točke glede na uvrstitev.

Primer: ekipa uvrščena na 3. mesto prejme 3 kazenske točke, 4. mesto 4 kazenske točke itn.

Ekipa, ki v sektorju (A ali B) ostane brez ulova zasede zadnje mesto in prejme toliko kazenskih točk, kolikor ekip tekmuje v sektorju (A ali B).

Primer: v sektorju (A ali B) tekmuje 6 ekip. Ekipa brez ulova je uvrščena na 6. mesto in prejme 6. kazenskih točk.

V kolikor sta v sektorju (A ali B) ostali brez ulova dve (2) ekipi se seštejejo kazenske točke obeh ekip in seštevek se deli z dve (2).

Primer: dve ekipi brez ulova v sektorju (A ali B) sta uvrščeni na 5. in 6. mesto ($5+6=11:2=5,5$ kazenskih točk); vsaka ekipa brez ulova prejme 5,5 kazenskih točk.

V kolikor ostane v sektorju (A ali B) brez ulova več ekip se seštejejo kazenske točke prve in zadnje ekipe brez ulova, seštevek se deli z dve (2).

Enak rezultat dobimo, če seštejemo kazenske točke ekip brez ulova in delimo s številom teh ekip.

Primer: brez ulova so ekipe od 4. do 6. mesta. ($4+6=10:2=5$ kazenskih točk); vsaka ekipa brez ulova prejme 5 kazenskih točk.

NEPARNO ŠTEVILO EKIP

V kolikor tekmuje neparno število ekip se točkujeta na naslednji način:

Ekipi, ki je izžrebala zadnje tekmovalno mesto v sektorju A se vodi teža ulova tudi v sektorju B.

Primer 1: tekmuje 9 ekip – v sektorju A je 5 ekip, v sektorju B so 4 ekipe. Rezultat ekipe, ki tekmuje na tekmovalnem mestu št. 5 v sektorju A, se teža ulova vpisuje tudi v sektorju B, kazenske točke se upošteva samo v sektorju A.

IZRAČUN REZULTATA

Pri izračunu rezultata se upošteva

kazenske točke obeh sektorjev. Manj kazenskih točk se dodeli ekipi, ki beleži večjo skupno težo ulova.

Primer 1: Ekipa, ki ima v A sektorju največji skupni ulov ima 1. kazensko točko. Enako prejme 1. kazensko točko ekipa, ki ima v B sektorju največjo skupno težo ulova. Višje mesto zasede ekipa, ki ima večjo skupno težo ulova. Ostale ekipe prejmejo kazenske točke po enakem sistemu.

Primer 2: Ekipe, ki so ostale brez ulova se razvrstijo po prejetih kazenskih točkah v sektorju.

IZRAČUN REZULTATOV TEKME

Rezultate tekme se izračuna tako, da se ekipe razvrsti po prejetih kazenskih točkah.

Ekipa, ki ima na tekmi najmanjše število kazenskih točk zasede 1. mesto in za to prejme 1 kazensko točko (1). Ostale ekipe se na podlagi dobljenih kazenskih točk razvrstijo za njo in prejmejo kazenske točke glede na uvrstitev.

38. člen (kršenje tekmovalnih določil in izrek disciplinskih ukrepov)

Za kršitev določil teh Pravil tekmovalec in ekipa prejmeta 1. opomin in RUMENI KARTON. Pri ponovitvi kršitve istega ali drugega določila teh Pravil tekmovalec in ekipa prejmeta 2. opomin in RDEČI KARTON.

Tekmovalcu in ekipi se izreče RDEČI KARTON v primeru kršenja naslednjih določil teh Pravil brez predhodnega opozorila:

1. V mreži čuvarici je dovoljeno imeti samo žive ribe in v vsaki mreži samo eno ribo.
2. Tekmovalec, ki slabo postopa z ulovom in na tehtanje prinese poškodovano, omamljeno ali pohabljeno ribo mora to pod kontrolo sodnika takoj spustiti v vodo in ta ne šteje v veljavni ulov, tekmovalec in ekipa se kaznuje s diskvalifikacijo.
3. Strogo je prepovedana uporaba vab in krme živalskega porekla, žive ali mrtve, ribje ikre in produktov iz kovine.
4. Za vabe in krmo so dovoljene: moke in mešanice mok, boljliji ter naravno in umetno zrnje in peleti, razen umetnih kasterjev in črvov vseh vrst.
5. Kroglice za krmiljenje izdelane iz mešanic zgoraj navedenih komponent ne smejo biti večjega premera kot 70 mm.
6. Uporaba veziv kot argyla ali bentonita in uteži – krmilnikov na katere se lahko zalepi krma ni dovoljena.
7. Skupna dovoljena količina vab in krme za 48 urno tekmovalje je 80 kg oz. 100 l na ekipo.
8. Po zaključku tekmovalja se ostanki krme in vab ne smejo zmetati v vodo.
9. Dovoljena je uporaba palic dolžine ▶

- manj kot 4 metre, ribiške role morajo biti opremljene z zavoro.
10. Ribolov lahko poteka samo znotraj tekmovalnega boksa in namišljenega podaljška zunanjih stranic v smeri vode – ribolovnega koridorja.
 11. Krmiljenje zunaj ribolovnega koridorja je prepovedano.
 12. Ribolov se lahko izvaja samo s pomočjo ribiške palice z navezo in enim trnkom.
 13. Na navezi palice je dovoljeno uporabljati samo en trnek; namestitev vabe na las je obvezna.
 14. Dovoljen je ribolov z uporabo uteži najmanjše teže 50g.
 15. V primeru, da se glavna vrstica pretrga mora biti izvedba naveze takšna, da se riba uteži lahko osvobodi; prepovedana je uporaba fiksne naveze uteži na glavni vrstici.
 16. Ribolov z uporabo plovca je prepovedan.
 17. Prepovedana je uporaba ribolovnih palic tipa swing feeder, swing tip, quiver tip.
 18. Stranski – bočni meti niso dovoljeni.
 19. Prepovedana je uporaba naprav na daljinsko upravljanje in sonarjev.
 20. Marker plovca, ki se uporabljata za označevanje ribolovnega koridorja sta lahko svetleča, lahko stojita samo znotraj ribolovnega koridorja, se v času tekmovalja lahko poljubno predstavljata, a morata biti po koncu tekme iz vode odstranjena.
 21. Obvezna je uporaba mrež čuvaric in blazin za polaganje rib, ki morajo zagotavljati varno ravnanje z ribo.
 22. Pred polaganjem rib na blazine in pred shranjevanjem ulova v mreže čuvarice morajo biti te zmočene z vodo.
 23. Po tehtanju mora biti riba živa, v dobri kondiciji in vrnjena v vodo na posebej pazljiv način.
 24. Šotori, cerade, dežniki in oprema ekip je lahko postavljena samo znotraj boksa.
 25. Prepovedano je osvetljevanje vode s svetilkami in reflektorji.
 26. Dovoljena je uporaba naglavne svetilke.
 27. V primeru sočasnega ulova lahko vstopita v vodo oba tekmovalca pred zajemanjem ribe s podmetalko.
 28. Po zaključku tekmovalja v boksu ne sme ostati nikakršnih smeti.
 29. Vse naprave za krmiljenje rib, ki za pogon uporabljajo stisnjeni zrak, plin ali elektriko so prepovedane.
 30. Riba, ki ni ujeta z navezo ribolovne palice, se ne šteje za veljavni ulov. Prav tako ne šteje kot veljavni ulov riba, ki je zapeta z navezo tekmovalca sosednje ekipe in je zajeta izven tekmovalnega prostora tekmovalca, ki je ribo ulovil.

31. Prepovedano je namerno zapenjanje rib.
 32. Prepovedana je uporaba odprtega ognja.
 33. Štiri (4) dni pred razpisano tekmo DP v LKO je trening ekipam na tekmovalni trasi prepovedan.
 34. Krmiljenje rib se izvaja v času, ki ga pred tekmo določi glavni sodnik; izven tega časa ni dovoljeno hranjenje s pomočjo spod palic, ročnih zajemalk s podaljšanim držalom in poraba ročnih samostojećih katapultov.
- Podeljeni rdeči karton pomeni diskvalifikacijo ekipe. Rezultat, ki ga je na tekmi dosegla diskvalificirana ekipa se ne upošteva.
- Ekipo, ki se ne udeleži razpisane tekme se točkuje s toliko kazenskimi točkami, kot je sodelujočih ekip na tekmi +1.
- Tekmovalcem ekip, ki so bile diskvalificirane zaradi prejetega rdečega kartona ali kaznovane zaradi prejetega rumelega kartona, se izreče individualni ukrep po Pravilniku o tekmovaljih v sladkovodnem športnem ribolovu (*nadaljevanju: SŠR*).
- Dolžnosti tekmovalcev, disciplinske kršitve in postopek izrekanja določa Pravilnik o tekmovaljih v SŠR.

39. člen

(državni prvak)

Ekipa z najmanjšim seštevkom točk, postane ekipni državni prvak v LKO. V primeru, da imata dve ali več ekip v končni razvrstitvi isto število točk, se upošteva največja skupna teža ulovljenih rib na vseh tekmah v nizu. V kolikor imamo še vedno izenačen rezultat, se upošteva skupni največji ulov na eni od tekem v nizu.

XIX. DRŽAVNA REPREZANTANCA RZS V LKO

40. člen

(državni reprezentanci)

Državno A reprezentanco RZS v LKO (*nadaljevanju: A reprezentanca*) sestavlja do dvanajst (12) članov: šest (6) tekmovalcev in dva (2) rezervna tekmovalca (člana reprezentance), trener in vodja A reprezentance in člani po izboru vodje reprezentance.

Člani reprezentance so lahko samo aktivni tekmovalci in se vanjo uvrstijo na podlagi doseženih ekipnih rezultatov iz tekočega DP A lige, od doseženega 1. do vključno 3. mesta. Četrto (4.) uvrščena ekipa je rezerva. Vsi tekmovalci morajo izpolnjevati še druge kriterije, ki jih predpisuje Pravilnik RZS o delu slovenskih reprezentanc v SŠR.

Vodjo reprezentance predlaga v imenovanje na UO RZS podkomisija za LKO. Vodja reprezentance predlaga kandidata/te za

trenerja in za pomočnike v imenovanje UO RZS. Člani A reprezentance nastopajo na ekipnem svetovnem prvenstvu (*nadaljevanju: SP*) v LKO, ki ga organizira FIPS-e.d..

V primeru, da kateri od članov reprezentance odpove sodelovanje v reprezentanci, pristo mesto v njej, na predlog vodje reprezentance in predhodnega posveta s trenerjem, zasedejo aktivni tekmovalci po njenem izboru in po potrditvi TPK. O sestavi članov reprezentanc/e v LKO dokončno odloča UO RZS na predlog TPK.

41. člen

(odločanje o udeležbi reprezentance)

O udeležbi reprezentance RZS v LKO na mednarodnih tekmovaljih odloča UO RZS na predlog TPK RZS na osnovi razpoložljivih finančnih sredstev.

XX. KONČNE DOLOČBE

42. člen

(nezadostno število izvajalcev tekem)

V primeru, da se ne prijavi zadostno število izvajalcev tekem za izvedbo državnega prvenstva lahko TK predlaga UO RZS, da se državno prvenstvo izvede z manjšim številom izvajalk kot je sicer določeno s temi pravili oziroma, da se organizira več tekem pri enem izvajalcu.

43. člen

(nezadostno število prijavljenih ekip)

V primeru, da je prijavljenih premajhno število ekip lahko TK predlaga UO RZS, da se državno prvenstvo ne izvede. Najnižje število prijavljenih ekip je 8.

44. člen

(veljavnost pravil)

Ta pravila začnejo veljati naslednji dan po tem, ko jih sprejme UO RZS.

45. člen

(tolmačenje pravil)

Pravila tolmači UO RZS.

Za reševanje vprašanj, ki v teh pravilih niso definirana ali so nejasna, se uporabi pravilnik mednarodne federacije FIPS-e.d..

Predsednik RZS:
dr. Miroslav ŽABERL

Dacia Duster

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

www.dacia.si

Poraba pri mešanem ciklu: 5,221–8,507 l/100 km. Emisija CO₂: 137–192 g/km. Emisijska stopnja: EURO6C in EURO6Dtemp. Emisija NO_x: 0,0161–0,0402 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00018–0,00222 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01–0,27. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

V južni Afriki so med predstavniki 50 držav nastopili tudi Slovenci

Na največjem južnoafriškem trgu v Johannesburgu, ki nosi ime po narodnem junaku Nelsonu Mandelli, se je na otvoritveni slovesnosti zbralo približno 1800 udeležencev iz kar petdesetih držav, med katerimi je bila tudi Slovenija.

Veliko mednarodno športnoribolovno tekmovanje je bilo organizirano na najvišjem nivoju pod nadzorom in s pomočjo članov najvišje svetovne športnoribolovne organizacije FIPS-ed ter prizadevnih gostiteljev in glavnih organizatorjev iz Južne Afriške Republike (JAR). Omenjena organizatorja sta hkrati organizirala svetovno prvenstvo za sladkovodni in morski ribolov, v obeh pa so tekmovali tudi ribiči iz Slovenije.

Za našo sladkovodno športnotekmovalno dejavnost so se organizatorji predhodno dogovorili, da tokrat na SP ne bodo zastopali le ene tekmovalne panoge, temveč so bili na seznamu sodelujočih predstavniki vseh panog (lov rib s plovcem, muharjenje, talni ribolov krapov). Tekmovanja so potekala na ločenih tekmovališčih reke Vaal, ki svoje dolgo potovanje skupaj z največjo južnoafriško reko Oranje konča v Atlantskem oceanu.

Glede omenjene možnosti se ni čuditi organizatorjem, da so omenjenemu medcelinskemu športnemu dogodku, podobno kot pred leti v Italiji, tudi tokrat imenu SP dodali še ime Ribiška olimpiada. Ob tako množičnem športnem dogodku lahko le čestitamo prizadevnim organizatorjem za uspešno opravljeno delo.

Veliko pohvalo prav gotovo zaslužijo člani slovenske »masters« veteranske reprezentance (mlajši veterani, stari 55 do 65 let) v lovu rib s plovcem (LRP),

na čelu katere je bil prizadevni vodja Petar Dimitrovski, saj so z veliko mero športnoribiške srčnosti vzorno zastopali našo državo.

Slovenijo so tokrat zastopali najuspešnejši tekmovalci lanskega državnega prvenstva (DP) v LRP, a žal brez državnega prvaka, omenjenega ligaškega »masters« tekmovanja, Marjana Zorka iz RD Brežice, ki zaradi nenadnih družinskih obveznosti ni mogel odpotovati. Tako so številčno oslABLJENO reprezentanco zastopali: vodja ekipe in tekmovalec Petar Dimitrovski (RD Brežice), Miran Vodopivec (RD Majšperk), Zoran Vidic (RD Murska Sobota) in trener - tekmovalec Željko Mavrič (RD Radgona).

Omenjeni so na postavljena vprašanja povedali veliko zanimivega. Pogovor smo začeli na obisku pri reprezentantu Petru Dimitrovskemu, ki je poudaril: »Že po končanem lanskoletnem DP v LRP veteranov v Brežicah smo prvouvrščeni tekmovalci izrazili željo, da bi sodelovali na SP v Južni Afriki, s čimer sta se tekmovalna komisija in RZS strinjali. RZS jim je finančno pomagala, velik del stroškov pa so pokrili sami. Po enodnevnem premisleku so mi sotekmovalci potrdili sodelovanje,« je dejal »Pero« in dodal: »Tako smo začeli s potrebnimi pripravami. Potrebno je bilo pridobiti vize, nastanitev, letalske karte, ribjo krmo in vabe, najeti prevozno sredstvo za vsakodnevne potrebe po-

tovanja na tekmovališče. Po napornem deset in pol urnem potovanju smo srečno prispeli v JAR in se odpeljali do manjšega družinskega hotela, kjer so nas sprejeli prijazni domačini. Naše bivališče je bilo od tekmovalne trase ob reki Vaal, kjer so se v naslednjih dneh odvijale priprave za nastop na finalu SP, oddaljenem približno 20 km. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil našima marljivima spremljevalkama, saj sta prevzeli zajeten del zadolžitvev, ko sva z Željkom izvajala ribolovne obveznosti z ribiško palico v roki,« nam je z vidnim zadovoljstvom na obrazu zaupal »Pero«.

Reprezentant Zoran Vidic se je pridružil Petrovemu komentarju: »Vsi smo pravočasno pridobili vize, plačali karte in prenočišče, nato pa so dan pred odhodom v JAR morali načrte spremeniti, a se je vse dobro izteklo.«

Člani reprezentance so nam povedali marsikaj zanimivega. Reka Vaal je po barvi, globini, širini zelo podobna počasi tekoči reki Savi v Radečah. Vije se skozi ograjena zasebna zemljišča, ki so zaščiteni v naseljih in tudi zunaj njih. Hiše so ograjene z 2,5 m visokimi zidanimi ogradami, na katerih je dodatna kovinska ograja z ostrimi konicami. Slednje preprečujejo vdor živali v človekov prostor, saj so nekatera pod električno napetostjo, na kar opozarjajo oznake, pritrjene na ograde. Zaradi omenjenega so se tudi tekmovalci

Slovenijo so zastopali, z leve: Zoran Vidic, Željko Mavrič, Miran Vodopivec in Petar Dimitrovski, zbrani pod kipom »Jludskega velikan« Nelsona Mandelle.

V tekmovalnem prostoru naše reprezentance je šlo zares. Željko je že ujel manjšega soma, medtem pa sta se (desno) Miran in Petar še zavzeto pripravljala.

Na eni strani ograde ob reki Vaal zavzeto tekmujejo ribiči, a nedaleč stran od varovanega zemljišča sproščeno uživa družina gepardov.

ob reki Vaal počutili dokaj varne, saj ob njej ni bilo opaziti človeku nevarnih živali.

Na prvem uradnem treningu so se naši tekmovalci posedli na izposojene ribiške stole, saj je finančna analiza pokazala, da je omenjena možnost cenejša od dodatnih 200 evrov doplačila na osebo, če bi z letalskim prevozom pripeljali lastne stole. Prav tako so doma pustili tudi *match palice*, kar pa ni bila preveč modra odločitev. Organizator je poskrbel za privabljanje malih in velikih rib, dve vrsti krme in za na trnek ribje vabe po dokaj zmernih cenah. Države z večjim finančnim vložkom (Anglija, Francija, Italija) so pripeljale že uveljavljeno ribjo krmo in vabe.

»Naša ekipa je trenirala štiri dni in ob tem spoznavala ribjo krmo ter ribe, ki živijo v reki. Za na trnek so imeli na razpolago le njihove trdožive kompostne črve in koruzo, manjkali pa so kostni črvi, komarjeva ličinka *Verdevas* itd. Ekipa se je treningov lotila zelo načrtno, saj sta dva tekmovalca lovila malo, dva pa večjo ribo. Prva dva dneva treninga smo lahko ujeli blizu brežine le nekaj ribic, na daljšo *štek palico* pa je prišla le redka večja riba. A zadnja dva dneva treninga sta bila uspešnejša. Spoznali smo, da je potrebno uro in pol do

dve loviti manjšo ribico blizu, ostali dve uri pa smo poskušali ujeti večjo ribo.

Za končna dneva tekmovanja na SP smo se odločili, da lovimo v bližini s 5 m dolgim *topsetom*, s plovcem 1 g in s tanjšim laksom, kot je 0,14 mm ter s trnkom velikosti med 14 in 16. Dogovorili smo se, da med lovljenjem majhnih ribic tudi intervalno privabljam večjo ribo na *polni štek* (dolžine 11,5 m) ter z lončkom za krmljenje (*angl. Pole cup*) na ribolovno mesto spustimo zrezane kompostnike, vsak jih je imel na razpolago 1 kg. Dogovorjeno smo v finalnih dneh izvajali v želji, da ujamemo afriškega soma, težkega od 0,5 do nekje 6 kg. V reki Vaal so posamezniki ujeli tudi krapa, amurja, afriškega tolstolobika. Družbo so omenjenim ribam v vodi delali še afriška mrena in manjše ogrice, težke od 50 do 150 g, ter sončni ostriz,« je razkril Petar Dimitrovski.

Prvi finalni dan je naša reprezentanca prejela skupno le 16 negativnih točk (NT) in osvojila odlično drugo mesto. Naš najuspešnejši tekmovalac prvega dne je bil Petar Dimitrovski, zmagovalec B-sektorja, ki je prejel le 1 NT za 6623 g ujetih rib. Lep dosežek prvega tekmovalnega dne sta z doseženim 3. mestom dosegla tudi Željko Mavrič (3 NT in 7189 g rib) v A-sektorju

Naš najuspešnejši reprezentant Miran Vodopivec z lepim ulovom afriških mren, ki so mu veliko pripomogle k lepi končni uvrstitvi šestega mesta na svetu.

ter Miran Vodopivec (3 NT in 5579 g rib) v C-sektorju, verjetno pa je imel naš Zoran Vidic (9 NT in 14 g rib) v svojem lovnom prostoru D-sektorja plenilko.

V drugem odločilnem finalnem dnevu je naša ekipa prejela 23 NT, kar ni zadoščevalo za stopničke.

Zoran je drugi finalni dan za dve mesti (7 NT) izboljšal svoj dosežek, Željko (7 NT) ga je poslabšal za štiri mesta, največ je drugi dan izgubil Petar (6 NT), ki je bil kar za pet mest slabši od prvega dne in tako izgubil mesto na zmagovalnem odru. Tokrat je le Miranu Vodopivcu uspelo ponoviti lep dosežek prvega dne (3 NT) in je bil naš najuspešnejši tekmovalac. Skupno je prejel 6 NT, ujel 9237 g rib in osvojil šesto mesto na svetu v omenjeni masters kategoriji veteranov.

Naši preostali tekmovalci so zasedli naslednja mesta: Petar 10., Željko 15. in Zoran 32. mesto med 39 nastopajočimi tekmovalci.

Svetovni prvak je postal Poni Seppo s Finske (2 NT in 9923 g), drugi na svetu ▶

Zasluzena sprostitve na zaključnem banketu slovenske ekipe

In še spominski posnetek ob reki Vaal, z leve; Petar, Željko, Miran in Zoran v družbi prijaznega afriškega gostitelja

je Bergault Francois iz Francije (2 NT in 9323 g), na tretjo stopničko zmagovalnega odra pa je stopil Baaci Gino iz Italije (4 NT in 7241 g).

Ekipno so bili rezultati naslednji:

- Francija (25 NT in 44470 g rib),
- Italija (25 NT in 35793 g rib),
- Anglija (34 NT),
- Finska (36 NT)
- Slovenija (39 NT),
- Nemčija (41 NT),
- Nizozemska (49 NT),
- JAR (55 NT),
- Španija (56 NT).

Miran Vodopivec, naš najuspešnejši tekmovalac, je ob lepem dosežku povedal: »Zadovoljen sem z osvojenim šestim mestom na svetu, čeravno sem bil prvi dan le za 280 g »prelahek« za sektorsko zmago. Drugi finalni dan se mi je tudi ponudila priložnost, a je Finec ujel lepega amurja, prvo mesto pa je osvojil francoski tekmovalac s 6 kg težkim somom in še drugič je prvo mesto v sektorju splavalo po vodi.«

Željko Mavrič je o športni (ne) sreči povedal naslednje: »Zelo mi je žal težke ribe, verjetno je bil zajeten som, s katerim sva se »dajala«, kdo bo koga premagal. Z ribo sem se boril 20 minut, kar je za moj hrbet privabilo številne gledalce. Riba je bila zelo prebrisana, saj mi je dvakrat pobegnila pod grm ob vodi. Dvakrat mi jo je na glavno vrstico debeline 0.20 mm in predvrstico 0.18 mm, ter na trnek velikosti 8, le uspelo izvleči, a mi je nato odločno raztegnila elastiko debeline 2,3 mm iz štek palice, na sredino reke Vaal. Tam je s svojo težo pritisnila na rečno dno, od koder je nisem več premaknil, tako sem ostal brez osvojenega 1. mesta v sektorju,« je še potožil Željko.

Zoran Vidic je doživel zanimiv dogodek na treningu dan pred tekmovanjem: »Zemljišče ob reki je varovano območje z visoko kovinsko ograjo, zato nisem pričakoval, da bi me lahko obiskala kakšna žival. Zjutraj sem se spustil po brežini reke s posodo ribje krme v roki in kmalu bi zaradi mokrega terena zdrsnil v vodo. Zato sem se odločil, da raje popijem nekaj požirkov kave, da se zemlja malo posuši, saj je sonce že pridobivalo moč, ki je februarско ozračje v Afriki ogrelo nekje okoli 30 stopinj. Ko čez nekaj časa poprimem še za ribiški pribor, da ga odnesem na svoje lovno mesto, zagledam ljubko opico, kako z obema rokama odpira vrečko z ribjo krmo in jo že v naslednjem trenutku veselo prazni. Zelo mi je bilo žal, da nisem mogel fotografirati zanimivega prizora,« je še dodal naš prijatelj iz Murske Sobote.

Zanimivo: v našo reprezentančno vrsto so se poleg dveh »uradnikov« uvrstili kar trije lastniki trgovin z ribiško opremo: Miran Vodopivec iz Maribora, ki uspešno posluje že od leta 1991 in je nedvomno »pionir« omenjene trgovske dejavnosti v Sloveniji, ter Željko Mavrič iz Radgone in Petar Dimitrovski iz Brežic, ki sta z omenjeno dejavnostjo začela pozneje. Ja, in zopet je bil prvi med njimi prav Miran! Res zanimivo, mar ne?

Jože Šmejc

32. ODPRTO PRVENSTVO SLOVENIJE ZA NAJBOLJŠO UMETNO MUHO 2019 IN 21. DRŽAVNO PRVENSTVO V VEZANJU UMETNIH MUH

Letošnji zmagovalec natečaja je Marijo Kozina s Hrvaške

Umetna muha je izdelek, ki prvobitno predstavlja ponaredek oziroma posnetek vodnih organizmov in želi pripraviti ribo do prijema.

Umetnost vezanja umetnih muh in razvoj muharjenja sta v zadnjih desetletjih napredovala do take mere, da se je ločnica že zdavnaj zbrisala, tako da se dandanes pomensko uporablja tako za posnetek ribje hrane kot tudi za izdelke, ki zbujejo pozornost in z ribolovom nimajo več neposredne povezave. Domišljija posameznika je neomejena, zato lahko tudi v prihodnosti upamo na nove vezalske prijeme, ki bodo premikali meje znanega.

V letu 2019 je Muharska vezalska komisija pri Ribiški zvezi Slovenije (RZS) razpisala 32. Odprto prvenstvo Slovenije za najboljšo umetno muho, ki že 21. leto zapored šteje tudi kot Državno prvenstvo v vezanju umetnih muh. Na letošnji natečaj so kandidati poslali 58 vzorcev iz enajstih držav: Avstrije, Finske, Hrvaške, Italije, Nemčije, Norveške, Srbije, Španije, Švedske, Združenih držav Amerike in Slovenije. Pri tem kaže omeniti, da je letos več vezalcev v ocenjevanje posredovalo le en izdelek, kar je v nasprotju s pravili natečaja. Take izdelke smo morali žal izločiti iz konkurence. Pravilnik komisije za ocenjevanje je ostal nespremenjen, tako da smo izdelke ocenili v skladu z ustaljenim postopkom in ovred-

notenjem naslednjih značilnosti: razmerjem med vezalnimi prvini, trdnostjo in tehnično dovršenostjo vezave, ustreznostjo izbire gradiv, splošnim vtisom in inovativnostjo izdelka. Po končanem ocenjevanju smo preračunali skupno število točk za posamezni izdelek; le-te pozneje strokovna služba RZS združi s podatki o vezalcih. Komisija je ocenjevala v nespremenjeni postavi: predsednik Luka Hojnik in člani Matej Delak, Luka Lukman, Vladimir Mikec - Miki in Saša Erlih.

Prede zapišemo, kdo se je na natečaju najbolje izkazal, bi vam zaupali še nekaj besed o natečaju skozi oči ocenjevalcev. Absolutna zmaga odprtega prvenstva je letos romala na Hrvaško, neposredno pod vrh so se umestili v zadnjih letih prevladujoči italijanski vezalci, takoj za njimi pa vezalec iz Avstrije. Veseli nas, da se je letos med najboljše uvrstil tudi norveški vezalec. Sicer pa so se tudi letos odlično izkazali domači vezalci, saj so se umestili tik pod vrh v večini vezalskih kategorij, razen ličink in mokrih muh. Člani žirije se vsem sodelujočim zahvaljujemo za vloženi trud in izkazano zaupanje, ki zagotavlja uspešno nadaljevanje prvenstva tudi v prihodnjih letih.

VABILO

Ribiška zveza Slovenije bo 12. in 13. julija 2019 pri ribiškem domu RD Šempeter organizirala MEDNARODNI TEČAJ MUHARJENJA. Vodila ga bosta mednarodno priznana inštruktorja muharjenja Cato in Ingvild Nielsen z Norveške. Več informacij o tečaju in prijavi bo objavljeno na spletni strani RZS. Muharski zanesenjaki – vabljeni!

Rezultati 32. Odprtega prvenstva

V skupni razvrstitvi Odprtega prvenstva je s 441 točkami od 500 možnih zmagala muha iz kategorije *realistični posnetki* z imenom Rhyacophila Larva - Noa vezalca **Marija Kozine** s Hrvaške pred drugouvrščeno iz kategorije *suhe muhe*, Mayfly **Andrea Pegorina** iz Italije, ter tretjim mestom iz kategorije *potezank*, poimenovano Shank Pikefly, vezalca **Jürgena Kastnerja** iz Avstrije.

Rhyacophila Lava - Noa, Marijo Kozina (Hrvaška)

Mayfly, Andrea Pegorin (Italija)

Shank Pikefly, Jürgen Kastner (Avstrija)

V kategoriji ličinke in mokre muhe je letos zmagal posnetek MK Cetinska nimfa 19 **Marija Kozine** s Hrvaške (433 točk), drugo mesto je osvojil vezalec **Andrea Pegorin** z imitacijo Caddis pupa, tretje je pripadlo norveškemu vezalcu **Fabianu Moulinu** z umetno muho Royal coachman variant.

MK Cetinska nimfa 19, Marijo Kozina (Hrvaška)

Caddis pupa, Andrea Pegorin (Italija)

Royal coachman variant, Fabian Moulin (Norveška)

V kategoriji *potezanke* je letos prevlado vezalcev iz Italije prekinil **Jürgen Kastner** s potezanko, imenovano Shank Pikefly (438 točk), na drugo mesto se je uvrstil **Matjaž Moder** s posnetkom Iglice, na tretje pa vezalec **Rok Hace** s posnetkom, imenovanim Sea runner, oba iz Slovenije.

Iglica, Matjaž Moder (Slovenija)

V kategoriji *realističnih imitacij* je največ točk (441) dosegel **Marijo Kozina** s posnetkom Rhyacophila Larva - Noa, na drugo mesto se je uvrstil **Filip Mlakar** s posnetkom, imenovanim Huda mravljica, in na tretje domač vezalec **Martin Šircelj** s posnetkom Majsji poskok.

Huda mravljica, Filip Mlakar (Slovenija)

Med *suhimi muhami* je s 439 točkami prvo mesto dosegel **Andrea Pegorin** s posnetkom Mayfly, sledi domačin **David Babič** s posnetkom, imenovanim Suhica, tretje mesto pa je pripadlo vezalcu s Hrvaške, **Mariju Kozini**, s posnetkom Cetinska muljarka.

Suhica, David Babič (Slovenija)

Sea runner, Rok Hace (Slovenija)

Majsji poskok, Martin Šircelj (Slovenija)

Cetinska muljarka, Marijo Kozina (Hrvaška)

Rezultati 21. Državnega prvenstva v vezanju umetnih muh

Odprto prvenstvo je tudi letos prineslo naslove državnih prvakov v vezanju umetnih muh v vseh štirih kategorijah (ličinke in mokre muhe, suhe muhe, potezanke, realistični posnetki).

V kategoriji *ličink in mokrih muh* je s 390 točkami zmagal **Simon Urbas** z imitacijo J. C. (Jidrica Caddis), drugo mesto je pripadlo **Branku Gašparinu** s posnetkom Vzpenjač marčevke, tretje pa **Martinu Šircelju** s posnetkom Rjavi vzpenjač.

J. C. (Jidrica Caddis), Simon Urbas

Vzpenjač marčevke, Branko Gašparin

Rjavi vzpenjač, Martin Šircelj

V kategoriji *potezanke* je **Matjaž Moder** s 419 točkami postal državni prvak z imitacijo Iglia, drugo mesto je pripadlo **Roku Hacetu** s posnetkom Sea runner, tretje je dosegel **Jure Gombač** s posnetkom, imenovanim Dark tench.

Dark tench, Jure Gombač

V kategoriji *suhe muhe* je državni prvak postal **David Babič** s posnetkom Suhica s 418 točkami pred drugouvrščenim **Simonom Urbasom** s posnetkom Caenis in tretjevrščenim **Rokom Hacetom** s posnetkom Rjava šepetalka.

Caenis, Simon Urbas

Rjava šepetalka, Rok Hace

V kategoriji *realistični posnetki* je državni prvak postal **Filip Mlakar** s posnetkom Hude mravljice (367 točk) pred drugouvrščenim **Martinom Širceljem** s posnetkom Majski poskok in tretjevrščenim **Juretom Gombačem** s posnetkom Stone house.

Stone house, Jure Gombač

Letošnje podelitev priznanj in nagrad za udeležence ob zaključku natečaja bo 15. junija gostila RD Jesenice v restavraciji *Ejga* na Jesenicah z začetkom ob 11 uri. Nagrajenci obeh natečajev bodo o podrobnostih prireditve ter skupnega ribolova na vodah RD Jesenice pravočasno obveščeni. Želimo si udeležbe širokega kroga vezalcev ter njihovih podpornikov in se veselimo druženja ob vodi. Nagrajene muhe bodo vključno z vsemi drugimi našle svoje častno mesto v vitrinah, kjer se bodo pridružile nagrajenim muham iz prejšnjih let.

Za konec se v imenu Muharsko-vezalske komisije RZS zahvaljujemo vsem sodelujočim in čestitamo zmagovalcem. Veselimo se vaše udeležbe na 33. Odprtem prvenstvu Slovenije 2020. Vabljeni!

Zapisal:
mag. Saša Erlih, član MVK RZS

fotografije: Luka Hojnik,
predsednik MVK RZS

Nudimo široko paleto umetnih muh in muharskih predvrvic. Izdelavo prilagodimo vašim posebnim željam.

Servisiramo ribiška kolesca in palice ter ribiške škornje.

Za popravila slednjih dajemo tudi enoletno jamstvo.

GSM: 040/225-516; e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com;

spletna stran: www.ribistvo-mozina.si

Trideset plus

Poletje je poseben letni čas, ki ga zaznamujejo visoke temperature, bujna narava, zaznati pa je tudi nekaj več sproščenosti med ljudmi, verjetno zaradi letnih dopustov.

Z ribiškega stališča je poletni ribolov lahko precej naporen. Po eni strani zaradi obilice naravne hrane, ki je v tem času na voljo, po drugi pa ribičevo voljo po zalezovanju rib občasno prekuhajo visoke dnevne temperature. Sam se bolj ali manj omejujem na ribolov v zgodnjih jutranjih in dopoldanskih urah, redkeje ob vodi preživim ves dan. Odvisno od ribolovne tehnike in rib, ki jih lovim, včasih poskusim še v poznem popoldnevu in zvečer. Pred leti sem rad po cele dneve muharil na Krki. Tu pa tam sem na debelega

pa se vse umiri in deluje, kot bi bila prazna. Zanimiva pa niso le poletna ribiška jutra, to velja za jutra vseh letnih časov, tudi zime. Resda je takrat potrebna posebna ribičeva odločnost, da se iz tople postelje odpravi v zamrznjeno, a čarobno naravo. Če preživi, bo zadovoljen sam s seboj.

Poleti ribe lahko uspešno lovimo tudi sredi dneva in v najhujši vročini. Za lovne dejavnosti pri 30 °C in več je potrebnega veliko truda, vztrajnosti in ustreznega fizičnega pripravljenosti. Prav lahko se zgodi, da nam muke ublaži

lahko zanese le še na dobro voljo ribiča. Ali pa komaj opazen kolobar povsem ob bregu, ki ne obeta nič posebnega, po zaseku pa ribiču klecnejo kolena ob nenadnem potegu velike potočnice v globino. Pogosto skupaj z utrgano muho v gobčku, razočarani ribič pa si znova očita lahkovernost in podleganje stereotipom.

Zmote so sestavni del življenja. Zanje je nešteto razlogov. Neznanje, površnost, malomarnost, neodgovornost in nepotrpežljivost so le eni od njih. Motiti se je človeško, v zmoti

Gosto zarasel breg Ljubljanske. Podobno je v vodi. Ribe se tod rade gibljejo, moramo pa vedeti, kako bomo zapeto ribo spravili na suho.

šaša iz jelenje dlake sredi dneva ujel kakšnega lipana. Ribe so najbrž mislile, da predstavlja kobilico. Včasih sem se utrujen zleknil kar pod krošnjo kakega drevesa. V senci sem počival, poslušal žuborenje reke, vonjal pokošeno sušečo se travo. Bilo je lepo.

V glavnem menim, da je zgodnje jutro (še v mraku) poletni nenadomestljivo. Kadar ga prespim ali kako drugače zapravim, ribolov v tistem dnevu običajno kar odmislim. V zgodnjem jutru je namreč dejavnost rib najbolj očitna in ribič bo bogatejši za marsikatero informacijo, ki jo bo lahko s pridom uporabil in ujel še kakšno ribo več. Nema lokrat se zgodi, da voda v prebujajočem se jutru kar vre od dejavnosti rib, že čez uro ali dve

kapitalna riba, ki smo jo zaman iskali v za nas ugodnejših razmerah. Težko si namreč predstavljam debelega klena, ki se sonči pod gladino, da ne bi pobral masne gosonice, ki mu je z bližnjega grma padla pred usta. Lahko pa mu je ribič, skrit za istim grmom, spretno ponudil le umetni posnetek po imenu romar (palmer). Ali pa se kapitalni lipan v curku sredi najhujše vročine dvigne h gladini in z nje pobere nesrečnega hroščka, ki ga je nenaden piš vetra spravil z začrtane smeri in je končal na vodni gladini. Nesreča seveda lahko doleti tudi lipana, če je hrošček umeten, navezan na konec tanke, skorajda nevidne trnice. Če mu številni skoki iz vode in živahni pobeги v globino ne bi pomagali k svobodi, se

ostati pa norost, tako pravijo. Marsikdo potem potrebuje precej sreče, da se izvleče. Tako nekako kot tisti lipan zgoraj.

Lansko poletje

Lansko poletje zame ni bilo posebno uspešno. Sicer se ne pritožujem, nekaj ulova je bilo kljub temu, pa vendar nisem povsem zadovoljen z izkupičkom. Še najmanj sreče sem imel pri ribolovu linjev. Mislim, da sem poskusil vsaj šestkrat, podmetalka pa je ostala suha. Dvakrat celo na Cerkniskem jezeru, za katerega je dolgo veljalo, da je uspeh takrat, če linja ne ujameš. Pa se zgodi tudi to. Tolažim se le, da nisem bil edini z zabeleženo ničlo. Nasploh smo linje lovili slabo; letos ▶

Gosti lokvanji v slepem rokavu Ljubljanice pogosto nudijo senco velikim ribam: ploščičem, amurjem, linjem in krapom.

Z znancem Elvisom sva čakala na prijem mreje v poletnem predvečerju. Kmalu za tem so naju napadli komarji. Mrene pač ne.

Zaton na Savi. Velike ribe pogosto zaidejo iz glavne struge in obiščejo to območje. Vztrajnost se ribiču včasih poplača.

upam, da bo bolje. Z lovom pričnem takoj po lovopustu, torej julija, po vsej verjetnosti na Ljubljanici ali katerem njenem slepem rokavu. Reka je bogata z ribami vseh vrst. Med njimi so tudi linji; okolje jim nudi dovolj skrivališč in območij, kjer se prehranjuje. Po navadi se združuje v predelih z gostim vodnim in obvodnim rastlinjem, kjer najde ustrezno skrivališče in neusahljiv vir hrane. Vztrajanje na takem območju slej kot prej prinese uspeh. Lov v gosto poraščenem območju pa utegne biti težava, ki jo lahko rešimo tako, da si očistimo lovno mesto. Orodje za to opravilo so navadne kovinske grablje navezane na vrv. Za lov pač ne potrebujemo veliko prostora, kakšen kvadratni meter bo povsem dovolj. Očiščeno območje bodo linji kmalu raziskali in naleteli na našo vabo.

Žal se zdi, da je linjev iz leta v leto manj. Eden izmed razlogov bi lahko bili številni rastlinojedi amurji, ki so v zadnjih tridesetih letih poskrbeli, da so nekateri poprej gosto zarasli ribniki sedaj povsem brez rastja. Pred njihovim prihodom je bilo že sredi

maja rastlinje tako bujno, da je bil ribolov marsikje mogoč le še v redkih luknjah brez rastlinja. Ribjim vrstam, kot sta linj in navadni koreselj, takšno golo okolje ne godi. Vrsti sta povsem izpostavljeni plenilcem in ne gre se čuditi, da sta iz nekaterih revirjev, ki sta jih pred leti še številno naseljevali, že popolnoma izginili.

Želji po »golah« vodah je verjetno botrovala tudi neverjetna priljubljenost sodobnega ribolova velikih krapov in potreba ribičev, da lovijo vse leto v revirjih s čim manj ovirami. Spominjam se poplavljenih gramoznic Vrbinca pri Brežicah, kjer se je nekoč sredi maja vodno rastlinje že tako razbohotilo, da so tam lovili le še najbolj zagrizeni. Ko pa sem pred leti tam znova lovil, v zgornji gramoznici od bujnega rastlinja skorajda ni bilo sledi. Je pa bilo veliko amurjev, ki sem se jih septembra 2012 dodobra nalovil. Amur je za ribolov zanimiv; doseže veliko težo in borben je kot malokatera druga ribja vrsta, pa vendar raje vidim v mreži krapa. Amur se namreč zlepa ne umiri: ne v mreži ne na blazini za odpenjanje. Kakšen je

dvoboj s tako ribo recimo ob enih zjutraj, ko si sam v temi in megli z luknjo v podmetalki, skozi katero uide, bom morda opisal kdaj drugič.

Podobna je zgodba Koseškega ribnika v Ljubljani, ki je v skoraj brez vodnega rastlinja, včasih pa je bil bujno zarasel. Revirji z golim dnom so morda zanimivi za ribiče, kako pa je z ribami? Vem, da linjev in navadnega koreslja v njem ni več. Predvsem slednjih smo se lahko nekoč dobro nalovili. Pomen te ribje vrste s stališča športnega ribolova tudi v družbi krapov, amurjev, somov in ščuk ni zanemarljiv. Koreselj in linj se, zapeta na trnek, imenitno borita. Posebno vznemirljiv je lov s pomočjo plovca, saj si tako linj kot koreselj privoščita nekaj »igranja« z vabo, kar je vidno v gibanju plovca zdaj sem, zdaj tja, nagibanju in poplesavanju; kar naenkrat pa lahko potone. Ali pa se umiri in prijema ni. Ribič mora biti ves čas pripravljen na zateg, saj koreselj (pa tudi linj) naglo zbeži v zavetje vodnega rastlinja. Upoštevaajoč dejstvo, da koreslja lovimo s finejšim priborom, je to resnejša težava. Tudi meni se je že

zgodilo, da sem po dolgem opazovanju plovca za trenutek odvrnil pogled od obarvanega vrha in, glej ga, zlomka, ravno takrat je potonil. Sprva niti ne verjameš in plovec iščeš z nejevernim pogledom, ko pa se napne še laks, dvoma ni več.

Plovec je ribiču pomemben vir informacij, kaj se dogaja z vabo in v njeni bližnji okolici. Lahko se potopi za milimeter, se za ravno toliko premakne v stran, se strese ali podobno. Površni ribič tega morda ne bo opazil in lahko se zgodi, da mu bo ribolov minil v dolgočasju in prepričanju, da se nič ne dogaja. Če

in kockami mesnega narezka. Zaradi globine vode sem za krmljenje uporabil krmospust, napravo, s katero prenesemo krmo neposredno na dno reke ne glede na globino. Krmljenje s fračo se ne bi izkazala, saj bi se zaradi globine krma razpršila na preširoko območje. Ribe bi se ravno tako razkropile, pobrale tu in tam posamezno zrno in porabile precej časa, dokler bi na širokem območju še našle vabo na trnku. Naprava pri naših ribičih ni pogosta; pravzaprav še nisem videl, da bi jo kdo uporabljal. Tudi sam jo uporabljam le tu in tam, imam pa vedno vsaj en primerek v avtu ali v ribiški torbi. Še posebno, kadar se

izhaja krma. Za kaj takega sicer ni bilo potrebe, zato sem obdržal prvotno navelo. Kadar so ribe na ribolovnem mestu, na prijem ni treba dolgo čakati. Tudi tokrat je bilo tako. Od trenutka, ko sem prenehal krmiti, do takrat, ko se je vaba na trnku dotaknila dna, je minilo slabe pol ure. Potem sem čakal še kakšnih dvajset minut, da se je vrh stresel, se krepko zvil proti vodni gladini, nato pa se je oglasil prosti tek na kolescu. Nemalokrat ribe med seboj tekmujejo za hrano, ob tem pa jim precej popusti sicer prirojena previdnost, kar je koristno za ribiča. Zato naj bo vaba na trnku čim bližje središču pripravljene krmišča

Na Ljubljani običajno krmim s krmospustom. Na ta način večjo količino zrnaste krme spravim neposredno na ozko območje na dnu.

Poletni dan na Krki pri Otočcu

seveda ni naglega prijema in pobega ribe med veje.

Težko je opisati vznemirjenje ob spremljanju drobnih mehurčkov na gladini, ki se približujejo plovcu. In ko že misliš, da bo vsak čas potonil, mehurčki zavijejo, izginejo in se znova pojavijo kakšen meter stran. Zgodba se lahko večkrat ponovi, preden riba vzame vabo in odplava, plovec pa končno izgine pod gladino. Ali pa se dvigne iz nje, se v vsej svoji dolžini zvrne na gladino in krene v določeno smer. Prav to smo čakali in v takem trenutku moramo zategniti.

Poletne mre

Mrene so ribe, ki jih lahko uspešno lovimo tudi v visokem poletju. Močne svetlobe in vročine sicer ne prenašajo najbolje, zato se moramo potruditi in jih loviti tam, kjer so temu še najmanj izpostavljene. Lansko poletje sem jih večkrat lovil na Ljubljani in Krki, nekajkrat so mi ribiško palico kar dobro zakrivile. Na Ljubljani sem kot po navadi krmil z mešanico zrn koruze in konoplje ter različnih briketov, s koščki tune

odpravim na neznano reko ali v predele, ki jih še ne poznam.

Kakšnih deset krmospustov je spustilo svoj tovor na dno Ljubljane, preden sem ocenil, da je dovolj. Sonce je vzšlo in kazalo je na vroč poletni dan, ko že okoli poldne močno pripeka. Stol in opremo sem namestil pod veje košate vrbe, ki zagotavlja senco celotno dopoldne in dobršen del popoldneva. Če le ne bo prevroče, naj bi lovil do poldneva ali kakšno uro čez. Odvisno tudi od tega, kako se bodo odzvale ribe, pri čemer me je najbolj glodalo vprašanje, ali tam sploh so. Ribe se selijo in če so bile še včeraj na nekem predelu, so dan pozneje lahko že povsem drugje. Dlje jih na mestu zadržimo le z rednim in dolgotrajnim krmljenjem. V takem primeru nikoli niso daleč stran, nakrmljeno območje pa obiščejo vsaj enkrat dnevno. Kdaj, mora ugotoviti ribič.

Za vabo sem pripravil bojlji, zaviti v testo. Sistem sem obtežil s 50 g težkim obtežilnikom, če pa bi se pokazala potreba, sem nameraval uporabiti krmilnik za krmljenje s črvički. Luknje na njem so ravno prav široke, da skoznje počasi

ali pa malo po toku navzdol, vsekakor ne predaleč. Mogoče je, da se kakšna posebno velika in stara riba drži stran od glavnega krmišča in se zgrešeni met lahko obrestuje z osebnim rekordom. Če bi imel možnost lova z dvema palicama, bi eno vabo postavil zunaj krmišča, drugo pa čim bližje njemu. Ker take možnosti trenutno na Ljubljani še ni, sem se ves čas trudil vabo postaviti na krmišče in upal na uspeh.

Tistega dne sem ujel nekaj lepih in borbenih mren. Povsem zadovoljen sem bil zgodaj popoldne že doma, na hladnem in v senci. Lansko poletje sem uspešno lovil tudi na Krki, kjer sem nakrmil ribolovno območje s pomočjo krmospusta z mešanico briketov in zdrobljenih bojljev. Za vabo sem znova uporabil bojlji, zaviti v testo. V globljem curku ob bregu sem ujel nekaj mren, na prijeme pa sem čakal v senci v neposredni bližini palic. Krmo za polnjenje kletkastega krmilnika sem pripravil tako, da sem v vodo namočil nekaj drobnih briketov in jih pomešal s suhimi deli krme. Le-ta se je obnesla, suhi briketi in zdrobljeni

Poletna mrena iz Ljubljane. Takšnih sem vedno zelo vesel. Dvokilogramski primerki so zelo borbeni in se zlepa ne vdajo.

Ena od mren iz Krke pri Otočcu. Pri utrujanju sem moral na sonce, sicer pa sem se skrival v senci.

Še ena prelepa mrena iz Ljubljane, ki mi je prijela v vročem poletnem poldnevu.

bojliji so v krmilniku dobro držali skupaj, ob padcu na dno pa so se zaradi vodnega toka hitro znehčali in zapustili krmilnik.

Za konec

Poleti lahko uspešno lovimo večino sladkovodnih ribjih vrst, a se moramo potruditi. Koliko časa bomo pripravljene preživeti z ribiško palico ob vodi in bo ozračje kuhala vročina, je odvisno od tega, kako velika je naša želja po ulovu. Poletje je čas presežkov. Predvsem zato, ker smo vsaj nekaj časa bolj sproščeni in se zdi, kot bi se čas ustavil in nam dovolil zadihati s polnimi pljuči. Če se bomo torej odločili za zalezovanje rib pri »trideset plus«, to počnimo mirno in počasi. Nikamor naj se nam ne mudi. Predvsem pa se nikoli ne odpravimo predaleč od primerno hladne sence.

Lenart Levičar Bahtijari,

fotografije: Lenart Levičar Bahtijari

lenart.bahtijari@t-2.net

Dan slovenskih ribičev obeleži tudi Jaka

Ali ste vedeli, da imamo ribiči tudi svoj dan? Zagotovo so vam to starši ali pa vsaj mentorji v ribiški družini omenili. Namenjen je povezovanju in predstavitvi ribiške dejavnosti. Obeležimo ga vsako leto tretjo soboto v juniju. V ta namen Ribiška zveza Slovenije vsako leto izda znamko z značilno ribo. Tako smo lahko na znamkah zasledili že postrv, krapa, lipana, sulca in druge.

Po dolgem obdobju dežja, ko je zopet malo več sončnih žarkov pokukalo izza oblakov, je mami predlagala, da se odpravimo na izlet. Že dolgo nismo šli. Sedeli smo za mizo in večerjali najboljšo špagete (tukaj moram zasluge pripisati očku) in se dogovorili, da bo vsak predlagal vsaj dve lokaciji za izlet. Mislim, da še nikoli nismo tako tiho jedli kot tisti večer. Vsi smo bili v svojem svetu in v mislih potovali po naši dragi kokoški. Jaz sem si zaželel bolj na zahod, na morje ali v hribe. Mami bi obiskala zgodovinsko bogate kraje, gradove, stare trge, očka pa bi šel bolj v naravo, za vodo, kjer je mir. Usklajevali smo predloge, ko je očka kar naenkrat prešinilo, da bi lahko združili želje vseh in šli na izlet za ves konec tedna. Poletje je tukaj, zunaj je toplo in taborniška sezona je že v polnem teku. V soboto bi obiskali eno ali dve ribiški družini, saj bodo tisti dan potekale različne aktivnosti ob dnevu slovenskih ribičev. V nedeljo pa bi šli v hribe na borovničev zavitek in na poti domov še v staroveško mesto in pogledat grad, kako so živeli kralji

Divji krap je lani krasil znamke, pred tem postrv in lipan ter druge.

in kraljične. Odličen načrt! Zraven sem želel povabiti Matica, vendar bo s starši šel na ribiško srečanje. Joj, ko bi vedeli, kako težko spim ponoči od vznemirjenja, ker me zopet čaka pustolovščina. A se tudi vam to dogaja? V petek po pouku me je mami prišla iskat v šolo in sva šla v trgovski center po hrano, vodo in baterije za taborjenje. Očka je že pred dnevi rezerviral prostor v kampu pod Alpami, da ne bi potem preveč iskali. Zjutraj smo se »napakirali« v avto in odpeljali dogodivščinam naproti. Mačkona smo pustili doma v varstvu babice in dedka. Na današnji dan imajo številne

ribiške družne različne aktivnosti. Eni vlagajo ribice, spet drugi imajo piknike, tekmovalnja v ribolovu, dneve odprtih vrat, proslave, podelitev priznanj ali pa medse povabijo lokalne novinarje, da se predstavijo tudi širši javnosti. Pomen celotnega dogajanja je druženje, povezovanje, tkanje novih vezi in ustvarjanje novih projektov. Sami smo se odpravili v ribiško družino, ki bo odprla vrata za vse obiskovalce, in pa še ribiško družino, ki bo organizirala piknik, kjer se bodo spretni ribiči pomerili v vihtenju kuhalnic. Ko smo se približevali prvi, sem opazil, da se je zbralo veliko ljudi. Vesel sem bil, da je tudi kar nekaj otrok, sklepal sem, da so ribiči. To je bila tudi priložnost, da spoznam vrstnike, ki so prav tako ribiči, in si izmenjamo znanje. Imeli so super stojnice. Vsaka je imela svojo

nikoli v življenju nisem videl, kaj šele okusil. Najprej smo si ogledali vse stojnice. Koliko dobrot! Pekli so ribice na žaru, lignje, na voljo so imeli vrsto solat, ribjih namazov, pa tudi za tiste, ki niso ljubitelji ribje kulinarike, se je našlo kaj. Opazil sem, da je eden izmed članov ribiške družine voditelju oddaje na lokalni televiziji odgovarjal na vprašanja. Mogoče pa še mene posnamejo in bom na televiziji. Kako razburljivo! V ribiškem domu so ribiči razstavljali ribiško opremo, ki je niso več potrebovali in so jo bili pripravljeni podariti mladim. Očka je rekel, da je to lepa odločitev. Marsikateri otrok se bo lahko tako naučil prvih metov in ujel prvo ribo. Premagala me je lakota, zato sem se odločil, da poskusim jedi. Za začetek sem se ustavil na stojnici z lignji in zelenjavo ter

sejem opreme, saj je ni želel kar na vrat na nos kupiti. Tako sta dobila super palico in vabe, s katerimi se bo naslednji dan učil loviti. Kazalci na uri so hiteli in hiteli, zato smo morali naprej v kamp, da ne bi bilo pretemno. Postaviti smo morali še šotor. Staršem sem razložil, da moramo tudi doma ustvariti take jedi, kot smo jih jedli na pikniku. Oba sta se strinjala. Ko smo prišli v kamp, je sonce še gredo. Postavili smo šotor, pripravili plinski žar in spekli hrenovke. Res je, da smo veliko pojedli, a vendarle se je večerja prilegla. Zgodaj smo zaspali, naslednje jutro pa imeli zgodnji zajtrk. Nedelja je bil dan za moj pohod v hribe in ogled srednjeveškega mesta. Veselil sem se pohoda, saj v visokogorju obožujem borovničeve zavitke in juhe. Nekaj časa smo hodili po gozdu, kjer je bilo slišati samo

KAKO PA V VAŠI RIBIŠKI DRUŽINI PRAZNUJETE DAN SLOVENSkih RIBIČEV?

temo: zgodovina ribiške družine, delovanje, revirji, delo z mladimi in na koncu še dve praktični, kjer so vezali umetne muhe in predstavljali palice in vabe za lov različnih rib. Stopil sem do drugih otrok, s katerimi sem se zlahka povezal, in ugotovili smo, da smo res vsi strastni ribiči in da bi bilo lepo, če bi se srečali na ribolovu. Čas je prehitro minil, če smo želeli še na ribiški piknik, smo morali oditi. Izmenjali smo si podatke, da se bomo lahko našli na družbenih omrežjih. In že smo se peljali naprej. Vso pot so zbirali vtise in kovali načrte za preostanek dneva.

Želodčki so se že malo oglašali, zato smo se veselili piknika. Kako je dišalo! Ribiči so pripravljali različne ribje jedi, nekaterih še

smetanovo omako z rožmarinom, ki je dala piko na i. Hrano so postregli v malih ljubkih (tako je mami rekla) krožničkih iz trdega papirja in lesenimi vilicami. Saj veste, ribiči skrbimo tudi za okolje in uporaba plastičnih izdelkov na tako velikih dogodkih ni dober zgled. Nato sem poskusil pečeno ribo na žaru, namaz iz zelišč, postrvi in skute. Prijazna gospa mi je vmes ponudila domači zeliščni sok. Kako sem bil vesel, da sem bil zelo lačen. Medtem ko sem srkal sok in skušal sestaviti paleta zelišč v soku, je pristopil fant, ki je v eni roki nosil ribiško palico, v drugi pa vrečko. Vprašal me je, ali sem tudi sam ribič in pritrdil sem mu. Povedal je, da se je včlanil v ribiško družino in da se je šele začel učiti. Prišel je s stricem na

jadrnanje vetra med drevesi. No, pa moje šumenje s papirjem, medtem ko sem odpiral energijsko ploščico, da bi si malo napolnil baterije. Tako je lažje hoditi. Po kakšni uri hoda se je odprl pogled na sivo skalovje in razgled je bil fantastičen. Na vrhu smo pojedli kosilo in sladico ter odšli zgodovini naproti. Popoldan nas je čakal še ogled mesta. Vikend je hitro minil, naslednji dan bo treba spet v šolo. Vendar sem spoznal nove prijatelje, dve ribiški družini, kulinariko in pravi pomen povezovanja in nesebične pomoči. Malo je potrebno, da najdemo pravo, predvsem pa srčno pot.

Nuška Božičnik,
fotografije: spletni viri,
osebni arhiv

V RD NOVO MESTO USPEŠNO ORGANIZIRALI ŽE 22. ŠČUKIJADO

Ribolov ščuk in druženje gresta z roko v roki

Krka, najdaljši desni pritok Save v Sloveniji, je eden od številnih dragocenih biserov Dolenjske. V okolici Novega mesta je bila v Valvasorjevih časih znana po »najplemenitejših« rakih, ki naj bi jih izvažali na vse konce in kraje nekdanjega cesarstva, zdaj pa slovi po izvrstnem ribolovu krapovcev in nekaterih plenilk, zlasti ščuk. Njihova populacija je v tej kraški reki odlična, zato ni čudno, da na njej svojo srečo radi preizkušajo ščukarji od blizu in daleč.

Druugo soboto v maju je v Novem mestu praviloma zelo veselo. Globoko v kanjonu ob zeleni Krki namreč poteka Ščukijada, tradicionalni ribiški dogodek, ki ob bregove te kraške reke že dolga leta privablja številne ribiče. Tudi letos ni bilo drugače; ribiči so k levemu bregu Krke v središču Novega mesta prav počasi kapljali že od najzgodnejših jutranjih ur. 22. Ščukijade pač ne kaže zamuditi. Klepetali so s prijatelji, uživali ob jutranji kavi ter pripravljali vabe in ribiško opremo.

V okolici Novega mesta je Krka za ščukolov kot naročena. Reka, ki sicer izvira približno 30 km zahodnjeje, je sprva prvovrsten muharski revir. Toda kakovost vode, oblikovanost rečnega korita in obilje belic botrujejo, da se v večini toka Krke drži sloves ščukarske vode. Kot vedo povedati poznavalci, bomo ščuke najbolje lovili od Soteske pa vse do Mršeče vasi, kjer je konec revirja, s katerim upravljajo v RD Novo mesto. Odlična ribolovna mesta so tudi nižje (RD Kostanjevica na Krki in RD Brežice), vse do sotočja s Savo.

Dogodek

O organizaciji in pomenu dogodka je spregovoril **Djordje Vučkovič**, predsednik RD Novo mesto: »Ščukijada je družabno srečanje ribičev, predvsem ljubiteljev ribolova ščuk. Gre za lov na najdaljšo in najhitreje ujeto ščuko, ki ima sicer nekaj tekmovalnega pridiha. Radi ustrezemo željam ribičev, toda osnovni namen je še vedno druženje. Na ščukijado pridejo ribiči iz vseh območij Slovenije, kar nas izjemno veseli. Kaže na to, da je Krka zelo zanimiv ribiški cilj pa tudi na željo po medsebojnem druženju.«

V RD Novo mesto sodelujejo pri projektu Krka živi!, ki je zanje eden pomembnejših projektov. V sklopu Zavoda za šport, kulturo, turizem in mladino Novo mesto so ga zagnali

Udeleženci 22. Ščukijade pred začetkom druženja. Še zadnji napotki, nato pa je sledil ribolov. Foto: Črt Šuštar

li že pred leti, projekt pa celovito povezuje dejavnosti športnih društev, katerih delovanje združuje Krka. Projekt vsako leto ponuja najmanj dve zanimivi športno-zabavni prireditvi, namenjeni široki množici obiskovalcev. Poleg RD Novo mesto sodelujejo tudi Klub za podvodne aktivnosti, Jadranski klub, Kajak Kanu SUP klub, Triatlonski klub in Zavod VRT. »V RD živimo in delamo ob tej čudoviti reki, poleg nas pa so nanjo navezani tudi vsi drugi Novomeščani,« je omenil Vučkovič.

»Današnje Ščukijade se je udeležilo 44 ribičev in glede udeležbe smo organizatorji zelo zadovoljni. Prišli so tudi mladi, kar kaže na to, da ima pri dejavnostih, povezanih z naravo, interes tudi mladina. Naša srečanja izkoristimo, da jih usmerjamo in izobražujemo v smeri spoštovanja in ohranjanja narave in naravnega habitata rib, to je vode. Krka je izjemno lepa in želimo si, da

Ribiči so se ščuk lotili z različnimi kovinskimi vabami, voblerji in silikonskimi ribami. Foto: Nace Nouvel

bi lahko izkoristili vse možnosti, ki jih imamo na voljo, in se skupaj potrudili, da ostane vsaj takšna, kot je sedaj, če ne še lepša.«

Prva ščuka

Na dan dogodka je bilo vreme spremenljivo, vodostaj pa višji za okoli 20 cm. Okoliščine so bile ribolovu raz-

meroma naklonjene in vsi, ki nismo lovili, smo nestrpno pričakovali novice. Slabo uro potem, ko so se ribiči razkropili po revirju in začeli z ribolovom, so nas res obvestili, da je prišla prva ščuka. Ujel jo je Blaž Horvat, merila pa je 75 cm (pozneje se je izkazalo, da je bila tudi najdaljša ulovljena ščuka na Ščukijadi).

Zoran Leko, podpredsednik RD, je ob zabeleženem ribičevem uspehu dejal, da dve kategoriji ribolova še dodatno popestrita dogajanje. »Na Ščukijadi gledamo, katera ščuka je najdaljša, pa tudi, katera je ulovljena najhitreje. Ščuke so znane kot neusmiljene in izjemno hitre plenilke, toda ribiči smo lahko še hitrejši. Med udeleženci je kar

od jezua v Soteski do mostu v Mršeči vasi. Seveda jih je najelegantneje loviti iz čolna, ko lahko z vabo dosežeš mesta pod obrežnim grmovjem, pri potopljenih drevesih in podobno, lahko pa se lotimo tudi lova z obale. Krka je nekaj posebnega, ribič se lahko namreč do reke dobesedno pripelje z avtomobilom (denimo pri Loki, Šentpetru, Otočcu, Srebrniču, ...) in takoj začne z ribolovom. Po rekapitulaciji smo ribiči v RD Novo mesto v letih od 2014 do 2017 v povprečju ujeli 1500 kg merskih ščuk letno, lani pa celo 1800 kg.« Impresivna številka! Z nami je delil še nekaj zanimivosti: »Največje ščuke so praviloma ujeli v okolici središča mesta, v odseku

saj Krka kar dobro poznam. Za uspeh štejejo predvsem izkušnje in poznavanje reke.«

Tako kot nekateri drugi ribiči ima rad ribolov s kovinskimi vabami, s t.i. »žlicami«. Išče rabljene in nove, vabe pa prilagaja terenu, kjer lovi. »Lovim tudi z voblerji; prav posebno doživetje je ribolov z manjšimi primerki teh umetnih vab. Pred časom sem na 4 cm dolgega ujel 87 cm veliko ščuko, poleti pa nanje radi primejo tudi klenci in boleni. Tako pester je ribolov na Krki!« S ščukijado je bil zadovoljen: »Ribolov je le en del, drugega pa predstavlja druženje. Na Facebooku imam polno ribiških prijateljev, z nekaterimi se osebno še nisem srečal. Takšna

Ribiči so med Ščukijado zabeležili še veliko prijemov, a kaj, ko jim sreča ni bila naklonjena in so ščuke ostale v Krki. No, nekaterim je le uspelo, za ribiško veselje pa šteje prav vsaka ulovljena ščuka. Foto: Črt Šuštar

Blaž Horvat je na 22. Ščukijadi prejel priznanje za najdaljšo in hkrati najhitreje ulovljeno ščuko. Foto: Črt Šuštar

precej tistih pravih, prekaljenih ribičev, ki jim bodo kos. S samim dogodkom je sicer začel Rado Fink, v RD Novo mesto pa sedaj nadaljujemo njegovo tradicijo druženja. Brez partnerjev, ki so Rudolfovi dnevi športa, Agencija za šport turizem in mladino in Gostišče Loka, bi bilo tudi veliko težje. Povedati moramo, da je ščukijada vpeta tudi v širši sklop dogodkov v Novem mestu, 13. Rudolfove tedne športa (Novo mesto se je sprva imenovalo Rudolfswerth, in sicer po Rudolfu IV. Habsburškemu, ki je aprila 1365 na Dunaju ustanovil današnjo dolenjsko prestolnico). Zavod Novo mesto v sodelovanju s športnimi društvi že trinajsto leto zapored organizira bogat športni program, ki poteka v aprilu in maju. Tudi za nas je zelo dobro, da se lahko predstavimo širši javnosti in tako pokažemo, kdo smo in s čim se ukvarjamo.«

Ker se tudi sam rad odpravi na ščuke, je z nami delil še nekaj uporabnih nasvetov. »Najpogosteje lovimo te zobate plenilke v 3. revirju, in sicer

proti Srebrniču in v okolici Otočca. Trofejne primerke ribiči pretentajo, ko je Krka izredno povišana in kalna. Vabe, ki jih pri tem uporabljajo, sodijo v običajen ščukarski repertoar: silikonске ribe, blestivke, voblerji in mepsi; vsak ščukar stavi na svojo. Najboljši čas za ribolov je čez celo sezono, in sicer zgodaj zjutraj in zvečer, uspeh pa je odvisen tudi od vodostaja.« Krka preseneča tudi pri tem, kje bomo lahko ujeli ščuko. »Največje lahko pričakujemo tako v plitvejših delih reke (pol metra do meter) kot v globinah (od 3 do 6 m). Za ulov kapitalnih pa moraš imeti že kar nekaj znanja in sreče,« je zaključil.

Štejejo izkušnje

Z Lekom se je strinjal **Toni Gorenc**, član RD Novo mesto in eden rednih udeležencev Ščukijade, in dodal: »Krka ima globoko in plitvo vodo, v njej živi veliko platnic in drugih belic, kar ščukam zelo godi. Veliko jih je in lepo se jih da loviti. Sam grem najraje tja, kjer ni prelovljeno,

druženja so priložnost, da tudi v živo rečemo kakšno o ribolovu in teh lepih rečeh, ki nas družijo. V RD se res trudijo, za kar si zaslužijo pohvale. Kljub malce povišani vodi ščuke po moji oceni niso bile zelo aktivne, kljub vsem prijemom, ki smo jih zabeležili. Sam sem se na ribolov odpravil v okolico Otočca, kjer tudi sicer najraje lovim. V tem revirju večinoma lovimo iz čolna, imam tudi kanu. Lovim pa malce po svoje, nataknem si škornje in lovim po plitvinah. Premečem rokave, luknje in druga mesta, za katera menim, da skrivajo ščuke.«

Med ribiči je bilo čutiti veliko dobre volje. Strinjali so se, da je dogodek lepo uspel, pohvalili pa so tudi možnost sodelovanja s fotografijo, torej da ulovljeno ščuko spustiš. Najdaljšo ščuko, ki je merila 75 cm in je bila prva ulovljena riba na druženju, je prelisčil Blaž Horvat. Drugo mesto si je prislužil Klemen Kump (ščuka 65 cm), tretje pa mladinec Dušan Krbanjevič s 57 cm dolgo ščuko.

Dobro so se razgovorili šele po ▶

Najboljši so prejeli lične pokale in medalje, prav vsi pa tudi spominske majice. Foto: Črt Suštar.

V štirih urah ribolova so udeleženci letošnje Ščukijade ujeli osem ščuk, najdaljša je merila 75 cm. Foto: Nace Nouvel

Le nekaj dni po Ščukijadi je ribič Matjaž Pavlin v 3. revirju ujel tole lepoticu, ki je v dolžino merila točno en meter. Foto: Zoran Leko

popoldanskem kosilu. Eden od udeležencev nam je zaupal, da je lovil s čolna in imel osem prijemov, od katerih je realiziral štiri. Uspelo mu je ujeti tri manjše merske ščuke, dolge nekaj več kot 50 cm, in dve podmerski. »Lovil sem s silikonsko ribo, to je sicer najprimernejša vaba za lov na

Krki z obale, dobra izbira pa so tudi kovinske vabe. Te so na Krki nekakšen standard, prav tako voblerji, ki pa jih sam ne uporabljam preveč rad. Ščuk je v Krki res kar precej, tudi v središču mesta. Manjše primerke bo ribič ujel pogosteje, za večje pa se bo treba malo bolj potruditi.«

Veselo druženje so po lepi dolenski navadi končali šele proti večeru, ko so organizatorji izkoristili priložnost in zbrane povabili na 23. Ščukijado, ki bo naslednje leto ob istem času in na istem mestu. Že sedaj lepo vabljeni tudi vi!

Nace Nouvel

Dr. Tomaž Lavrič prejel nagrado Občine Domžale

Dobra dela in prizadevnost ribičev v družbi nikoli ne ostanejo spregledana.

Tajniku Ribiške družine Bistrica Domžale dr. Tomažu Lavriču je župan Občine Domžale na slavnostni seji ob občinskem prazniku 16. aprila 2019 podelil priznanje – nagrado Občine Domžale za prizadevno delo v Ribiški družini Bistrica Domžale.

Prejemnik nagrade dr. Tomaž Lavrič je član RD Bistrica Domžale vse od leta 1986, ko je prvič stopil v ribiške škornje kot mladinec. Od takrat s svojim prostovoljnim delom, zagnanostjo in sodobnimi pristopi skrbi za prepoznavnost ribiške družine, pomen športnega ribolova ter razvoj sladkovodne ribiške dejavnosti. Posebno skrb namenja varovanju naravnih habitatov, pomembnih za uspevanje živalskih vrst, predvsem pa vodam kot pomembni ekosistemski vrednoti. Pripravlja članke in prispevke s ciljem ozaveščanja javnosti o varovanju voda, vodnih virov in živih bitij, ki jih naseljujejo.

Zaradi etičnega odnosa do prstoživečih rib in drugih vodnih živali, ki so naravni vir in hkrati zavarovani vodni organizmi, izvaja številne promocijske dejavnosti. Njegov odnos do čistega okolja se izkazuje v organiziranju in udeležbah na različnih čistilnih akcijah, kjer skupaj z drugimi ribiči stremi k urejenosti ribnikov in tekočih voda.

Tako je z njegovim prispevkom ribiška družina v letu 2016 dosegla tretje mesto pri čiščenju strug in brežin na natečaju *Moja reka.si*, ki ga je organiziralo Ministrstvo za okolje in prostor.

Koordinira različne aktivnosti društva ter udeležbo na številnih dogodkih (čistilne akcije, praznovanje Dneva slovenskih ribičev ob reki Kamniški Bistrici, medgeneracijski pohod Ob reki do mlina, dogodek ob občinskem prazniku Spoznajmo se, praznujmo skupaj).

Z visoko stopnjo profesionalnosti v vlogi tajnika ribiške družine, ki jo opravlja vse od leta 2015, skrbi za administrativne naloge društva, ureja članske obveznosti, zagotavlja usposobljenost strokovnih služb, elektroizlovnih ekip ter skrbi za tehnično brezhibnost delovne opreme. V tem času je poskrbel tudi za izvedbo prenovne ribiškega doma s sedežem v Domžalah: od zamenjave strehe, obnove fasade do pridobitve nove notranje opreme. Kot prvi v Sloveniji je v ribiški družini uvedel uporabo elektronske letne ribolovne dovolilnice *eLRD* za člane in elektronsko podporo vodenju čuvajskih obhodov v portalu www.ribiskekarte.si *eČuvaj*.

Kot aktiven ribiški inštruktor svoje

Nagrajenec, dr. Tomaž Lavrič
Fotografija: Vido Repanšek

znanje o ribolovnih tehnikah in ribištvu predaja mlajšim članom ter ribiškim pripravnikom. Je član skupščine in disciplinskega sodišča Zveze ribiških družin Ljubljana ter funkcionar Ribiške zveze Slovenije, kjer deluje kot predsednik Arbitraže RZS. Je pomemben glasnik društva, saj skrbi za redne objave aktualnih novic na spletni strani ribiške družine, kroniko društva in arhivsko dokumentacijo.

Ob prejeti nagradi mu čestitamo. Zahvaljujemo se mu za vse dosedanje delo ter mu želimo dober prijem pri ribolovu.

*Upravni odbor
RD Bistrica Domžale*

Muharjenje in mentorstvo

Že večkrat smo v člankih v Ribiču omenili, da se muharjem prej ali slej zgodi, da postanejo nekemu učitelji. Največkrat se to zgodi popolnoma nehote ali pa nam omenjeno vlogo dobesedno podtaknejo. Nekaj nas je sicer, ki smo to vlogo tudi zavestno sprejeli, v različnih ribiških družinah in na taborih. Včasih pa mora človek enostavno le držati obljubo. Koliko nas je že slišalo nedolžna vprašanja, kot so: »Smem kdaj s teboj? Kaj je vendar tako posebnega v tem muharjenju? Vedno sem si želel poskusiti, niti opazil ne boš, da sem poleg in skrajni čas je, da greva kdaj skupaj za vodo.«

Zveni znano, kajne? Zadnje čase vedno pogosteje slišim tudi od skrbnih staršev: "Kdaj lahko našega odpelješ malo ven, v naravo, stran od računalnika? In seveda še najbolj manipulativni pristop, še posebno znotraj družinskih krogov, tudi, če je izmišljen: "Obljubil si!" Mnogim med nami se največkrat ni težko odzvati, vse skupaj vzamejo kot en dan več v naravi, drugi pa te vloge ne marajo preveč. Skupno nam je

lahko predvidimo njene prednosti in slabosti ter prilagodimo dogodek njenemu značaju in sposobnostim. Pri otrocih se običajno zatakne že pri urejanju osnovne opreme. Prvi izziv so že dovolj majhni škornji, zato je najbolje, da uporabijo kar že imajo njihove prve muharske korake preizkusimo v kakšni plitvini ali pa kar z obale. Ribolov z obrežja je dobra izbira tudi za prve korake odraslih, saj nam poleg opreme prihrani tudi marsikatero

je, da imamo vsi polaroidna očala, to pa zaradi varnosti za oči in med brodenjem, kot tudi za boljšo vidljivost rib. Ko govorimo o osnovni opremi in odločitvah, je dobro, da se zavedamo naslednjih malenkosti, ki se na mentorjevi poti vedno znova izkažejo za odločilne. Začetniki običajno potrebujejo močnejšo trnico. Redki so tisti, ki takoj razumejo mehaniko utrujanja, poleg tega pa nam ne bo treba vedno znova vezati umetne

Pred leti

Danes pa že takole

po navadi to, da niti nimamo resnične izbire. Hočeš nočeš postanemo mentorji in pot polna drobnih ovir, ki se k sreči navadno ponavljajo, se začne.

Mentorstvo je, da izvrstni muharji niso nujno tudi dobri mentorji. Nekateri so značajsko bolj ali manj samotarji. Če nam vloga učitelja ne diši, je najbolje, da jo prepustimo drugim. Najslabše je, kadar za vodo trpita učenec in učitelj. Za vse druge pa velja, da se lahko s časom vloge mentorja zelo dobro naučijo, če jim je resnično do tega.

Velika prednost pri mentorstvu je, če omenjeno osebo dovolj poznamo, da

skrb, povezano z brodenjem. Biti mentor je pri odraslih običajno veliko lažje, še posebej, če so željo po učenju izrazili sami. Uporabijo lahko našo rezervno opremo, saj se bolje zavedajo nevarnosti in znajo nanjo tudi bolje paziti.

Najbolje je, kadar za učenje prvih muharskih korakov izberemo breg, ki je nad vodo rahlo dvignjen. Začetnikova vrvica bo takrat bistveno višje nad vodo in njegovi meti bodo ravno toliko boljši, da ne izgubijo veselja že na začetku. Običajno je s temi nekaj več metri razvite vrvice veliko lažje tudi nekaj ujeti in dobro se zavedajmo, da je vsak ulov tisti dan še kako dobrodošel. Tudi muharski telovnik nadomestimo z manjšo torbico ali ogrlico s škatlico in orodjem, o kateri smo pisali v eni od prejšnjih števil. Vanjo spravimo osnovne potrebščine in umetne muhe, za katere predvidevamo, da jim bomo uporabili. Priporočljivo

muhe vsakič, ko pristanejo v visoki travi, grmu ali na drevesu. Za prve korake ne uporabljamo predvrvic z vozli, pač pa vedno konične. Najbolje se obnesejo t. i. plavajoče »poly leader« predvrvice, ki popravijo marsikateri sicer ponesrečeni predložek. V nasprotnem se nam lahko lepo popoldne spremeni v pravo moro in neprestano popravljanje predvrvic. Celotna dolžina predvrvic naj bo rahlo krajša od dolžine palice, sicer jo bo začetniku zelo težko nadzorovati. Palica za učenje naj ne bo hitra, da jo začetnik lahko začuti, ko se ta z vrvico »naloži«, če pa nimamo izbire, jo upočasnimo z eno ali dvema številčkama težjo vrvico s težo spredaj (WF). Običajno lahko pričakujemo mete, ki so dolgi največ nekaj metrov, zato so njihove zakonitosti malo drugačne. Če se le da, izberimo ribolovna mesta in čas, ko ribe pobirajo muhe z gladine, od suhih muh pa

izberimo dovolj velike, da jih začetnik dobro vidi. Takoj za prvimi ulovi mu lahko pokažemo lov z ličinkami in potezankami (težjimi muhami), vendar le, če je na to pripravljen in si tega želi. Če obrnemo zaporedje in najprej lovimo s potezankami in ličinkami, poskrbimo, da bodo dovolj lahke in da začetnik najprej obvlada vsaj osnovni muharski met. Nič ne de, če zaradi tega ujame kakšno ribo manj. Opazil sem, da se veliko učencev včasih nikoli več ni sposobno ločiti od načina, tehnik, delov revirjev, ki jih mentor dobro obvlada in tudi njim hitro prinesejo uspeh. To v resnici ni dobro za nikogar, poleg tega pa je muharjenje tako raznovrstno, da nam znanje različnih tehnik omogoča uspešen ribolov tudi na predelih, ki veljajo za »slabše«.

Za vse navedeno moramo dobro poznati revirje in pazljivo izbrati predel, kjer nameravamo loviti. Odsekov revirja, ki bi bili primerni za začetnika, ni na pretek in velikokrat so tudi zasedeni. Zato vedno potrebujemo še rezervni načrt. Tudi ko muharimo sami in opazimo začetnika, ki lovi sam ali z mentorjem, se spodobi, da jim tisti odsek revirja enostavno prepustimo.

V kolikor je le mogoče, se osnovni muharskega meta z začetniki ne učimo med ribolovom, saj je škoda dragoce-nega časa, ki bi ga sicer lahko namenili drugim stvarjem. Enako velja za navezovanje muh na trnico in izdelavo osnovnih vozlov.

Lahko se zgodi, čeprav ne prav pogosto, da je ribolov začetnika zelo uspešen. Takrat s številom ulovljenih rib ne pretiravamo in zapustimo mesto po nekaj uspešnih ulovih, ali pa vsaj zamenjamo muharsko tehniko. Začetnik naj čim prej osvoji pravilno rokovanje z ulovljeno ribo, poleg tega pa naj se tudi nauči, da obstajajo meje, spoštovanja do okolja, drugih ribičev ter napisanih in nenapisanih pravil. Tudi to je mentorjeva naloga, ki je morda celo najpomembnejša. Pri otrocih je dobro, da izlet zaključimo dovolj zgodaj, ko še kažejo vsaj malo zanimanja za muharjenje.

Posebna tema je »mentorstvo« za muharje, ki so osnove že davno osvojili. Tu je vse bistveno lažje in bolj ali manj odvisno le od njihove jasno izražene želje. Takrat je primerno, da si za ribolov izberemo odseke, ki jih dobro poznajo in jim morda pokažemo drugačen pristop ali drugačno muharsko tehniko. Tako se naučijo različnih pristopov in ne postanejo nekakšni »sledilci«, pač pa se naučijo prilagajati pogojem. Prav prilagodljivost na različne pogoje, tehnike, vrste vodotokov in ribolovne predele je namreč značilnost dobrega muharja in predpogoj za nekoč morda tudi dobrega mentorja.

*Tomaž Modic,
fotografije: Tomaž Modic*

Ribiška družina Barje, Hladnikova cesta 11,
1000 Ljubljana.
Davčna številka: 13692615 (nismo zavezanci
za DDV).
Matična številka: 5229162000.

Registrski organ: Upravna enota Ljubljana.
Ribiška družina je društvo s statusom delovanja
v javnem interesu.

T: 01 429 11 15
E: e@rdbarje.si

Spoštovani ribiči!

Vabimo vas na ribiško tekmovanje **STRAHOMERSKI RIBNIK 2019**, ki bo v soboto, 15. junija 2019, od 9. do 13. ure na ribniku Strahomer.

Pobiranje štartnine, ki znaša 15,00 evrov (vključena ena pijača in malica) in žrebanje tekmovalnih mest bo ob 7.30 pri jezeru. Priporočamo vam, da se predhodno prijavite pri vodji tekmovanja. Po zaključku tekmovanja bosta razglasitev rezultatov in podelitev priznanj najuspešnejšim tekmovalcem.

Urnik tekmovanja

od 7.00 do 7.30	zbor tekmovalcev
ob 7.30	žrebanje tekmovalnih mest
ob 9.00	pričetek tekmovanja
ob 13.00	konec tekmovanja

ob 14.00

razglasitev rezultatov, podelitev nagrad in pogostitev.

Na tekmovanju bosta dovoljena ribolov s plovcem in talni ribolov. Točkovali bomo najtežjo ujeto ribo. Vsako bomo takoj stehali in spustili nazaj v vodo. Zmagovalec bo tisti, ki bo ujel najtežjo ribo. V ekipah se bodo štele vse ujete ribe v ekipi.

Dovoljene vabe so naravne vabe (kruh, polenta). Znak za začetek in konec tekmovanja bo zvočni signal.

Vsak tekmovalec bo tekmoval na lastno odgovornost.

Vodja tekmovanja: JURE GANIČ,
tel. št. 041/405-785.

Vabljeni in dober prijem.

RD Barje

● V SPOMIN

Boštjan Zupan

(1973–2019)

Ribiči RD Bistrica Domžale in pododbora Pšata smo se 18. maja 2019 v Cerkljah na Gorenjskem poslovili od ribiškega prijatelja Boštjana Zupana. V ribiške vrste je vstopil leta 1991. Zaradi velikega zanimanja za ribolov v Pšati, predvsem pa skrbi za varovanje narave ob ribnikih Lahovče in Česnjevek, je v letu 2003

opravil izpit za ribiškega gospodarja in ribiškega čuvaja, dve leti za tem pa še izpit za izvajalca elektroribolova. Bil je prejemnik znaka RD za ribiške zasluge z listino in dveh priznanj RZS, in sicer reda za ribiške zasluge III. in II. stopnje z listino. Kljub njegovemu mnogo prezgodnjemu odhodu bo njegova Pšata še naprej tekla po svojih meandrih in nas spominjala, da je tudi zaradi njegovega prispevka v njej še vedno življenje.

Za njegov prispevek in delo se mu najlepše zahvaljujemo.

RD Bistrica Domžale

Ribja lazanja, file postrvi z lešniki, krema iz postrvjih iker

Tokratna kulinarčna doživetja nas bodo popeljala na Hrvaško in v Turčijo.

Ribja lazanja

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 40 dag različnih vrst rib, očiščenih, narezanih na kocke
- ½ kg testa za lazanje (že pripravljena, dobimo svežega ali suhega)
- ½ l bešamela
- 1 srednje velik por
- 2 čebuli
- 1 strok česna
- 20 dag paradižnika
- 25 dag pelatov v konzervi
- 20 dag naribanega sira – mocarele
- lupina ene neškropljene limone
- sok ene limone
- 10 dag masla
- 3 dag sladkorja
- vejico rožmarina
- 3 liste žajblja
- ščepec origana
- sol
- poper

Za pripravo bešamela potrebujemo:

- 10 dag masla
- ½ l mleka
- 10 dag moke
- muškati orešček po okusu
- sol

Priprava bešamela

Bešamel pripravimo tako, da v ponvi raztopimo maslo, dodamo moko, jo malo popražimo, vendar pazimo, da ne spremeni barve. Dolijemo mleko in po okusu dodamo muškati orešček, premešamo, da dobimo gladko zmes. Dobljeno omako prevremo, na koncu še posolimo (po potrebi lahko razredčimo z mlekom).

Priprava paradižnikove omake

Paradižnikovo omako pripravimo tako, da v ponvi na polovici masla in

Ribja lazanja

polovici oljčnega olja dušimo nasekljano čebulo in por, katerima postopoma dodamo narezan svež paradižnik in pelate iz konzerve. Vse kuhamo na zmernem ognju, posolimo in popopravimo ter dodamo sladkor in začimbe. Zalijemo z ribjo osnovo ali vodo. Kuhamo toliko časa, da se paradižnik povsem razpusti.

Priprava ribe

V ponev damo polovico oljčnega olja in masla, na katerima zdušimo nasekljano čebulo in česen. Dodamo na koščke narezano meso očiščenih rib, ki smo jih predhodno pokapali z limoninim sokom in posolili. Nadaljujemo dušenje in proti koncu dodamo še naribano limonino skorjo. Kuhati prenehamo, ko riba še ni čisto do konca zdušena.

Priprava lazanje

Dno pekača prelijemo s paradižnikovo omako. Plast naj bo čim tanjša. Nanjo damo testo (če uporabljate suho testo, ga predhodno ni treba kuhati!). Nanj dodamo del bešamela in ribo ter posujemo z naribanim sirom. Na vse skupaj damo še eno plast testa, nato spet ribo, bešamel, paradižnikovo omako in tako še eno vrsto. Po vrhu prelijemo s preostalim bešamelom in posujemo z naribanim sirom. Preden damo v pečico, naj lazanja počiva najmanj pol ure.

Pekač položimo v razgreto pečico in pečemo na 180 stopinj 45 minut.

Ob jedi priporočamo belo suho vino, pinelo ali suho ranino, po želji pa sodita k jedi tudi cviček ali modra frankinja.

File postrvi z lešniki

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 1 kg postrvjege fileja
- 15 dag praženih olupljenih lešnikov
- 2 stroka česna
- 1 limono
- 20 dag masla
- 10 dag drobtin
- kavno žličko muškatega oreščka
- kavno žličko dimljene rdeče paprike
- sol
- poper

Jed prihaja s Hrvaške (Samobor).

Fileje postrvi (ki jim ne odstranimo kože) solimo, popopravimo in pokapamo z limoninim sokom. Nato jih pustimo, da se marinirajo najmanj pol ure.

V ponev damo olupljene lešnike in

Postrvji file z lešniki

jih malo pogrejem. Pogrete lešnike zmeljemo v mešalniku, dodamo drobtine, česen, dimljeno rdečo papriko, muškati orešček in vse skupaj na grobo zmeljemo. Po potrebi malo solimo. Dobljeno zmes potresemo po ribjih filejih. Na vrh vsakega fileja damo še nekaj kock masla.

Ribje fileje položimo v pekač, na katerega smo predhodno dali papir za peko. Pekač položimo v razgreto pečico in na temperaturi 180 stopinj pečemo 15 do 20 minut.

Ob jedi postrežemo ohrovt ali blitvo s krompirjem. Ob jedi priporočamo belo suho vino.

Krema iz postrvjih iker

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 10 dag postrvjih iker
- 10 dag belega toasta – samo sredico
- 2 dl mleka
- pol limone
- 10 dag masla
- sol
- poper

Jed izvira iz Turčije.

V posodo damo sredico toasta in mleko. Pustimo, da toast vpije mleko. Dodamo postrvje iker. Posodo postavimo na štedilnik, da se masa segreje. Medtem vseskozi mešamo. Dodamo nekaj kapljic limoninega soka. Potem maso skozi cedilo pretlačimo in jo damo nazaj v posodo. Grejemo in mešamo ter dodamo še preostali limonin sok. Počasi dodajamo stopljeno maslo in vseskozi mešamo, da dobimo gladko, tekočo kremo. Če je pregosta, dodamo še malo mleka ali tople ribje osnove.

Krema postrežemo ob kuhani, poširani (na pari kuhani) ali pečeni beli ribi.

Borut Jerše

Bistra, divja, čudovita ... (foto: anja)